

மாற்று

மார்ச் 1986

விலை:- ரூபா 4/-

காணவில்லை

பெயர்:- சுதந்திரம்

வயது:- 38

04-02-1986

- சிற்பி

★ தரமான

★ குணமான

★ சுவையான

★ சுத்தமான

தேனீருக்கு

முதற்பொருளாவது

எவற்றெஸ்ட் தேயிலையே

எ வ ர் - றெ ஸ் ட்

இண்டஸ்தீஸ் & டிஸ் ரிபியூட்டேர்ஸ்

கச்சேரி நல்லூர் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

ஏந்தும் சுரங்களுக்கு

“மாற்று” வின் சென்ற இதழ் அதிக பிரதிகள் அச்சாகி பரவலாக விநியோகிக்கப்பட்டதன் பலனை நன்கு உணர்ந்தோம். பல கடிதங்கள் எமக்குக் கிட்டின. வெளிநாடுகளில் உள்ள சில அன்பர்கள் எமக்கு விடயதானங்கள் அனுப்பியிருந்தார்கள். அத்துடன் மூன்று இடங்களில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த விமர்சன அரங்குகள் இன்னும் எம்மை ஊக்கப்படுத்தின.

தமிழ் மக்கள் தங்கள் விடுதலையை நோக்கிய பாதையில் செல்லத் தயாராகி விட்ட இவ்வேளையில் இப்பாதையை செழுமைப்படுத்த வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கிற்காகவே “மாற்று” வெளிவரத் தொடங்கியது. இலக்கியங்களின் மூலம் விடுதலைப் போராட்டங்கள் தட்டி எழுப்பப்பட்ட சேதிகள் நாம் அறிந்தவையே. ஆனாலும் எங்கள் மத்தியில் இம்மாதம் 11ம், 12ம் திகதிகளில் நடந்த அனர்த்தங்கள் எம்மையும் நிலை குடையச் செய்தன. மிகுந்த கவலையுடன் இதை எழுதும் அதே வேளை எமது கண்டனங்களையும் தெரிவிக்கின்றோம். பொது மக்களை நோக்கி வேட்டுக்கள் விரையப்பட்டது, அரசியல்த் தோல்வியையே காட்டுகின்றது.

அரசியல் விடயங்கள் “மாற்று” வில் அதிகமாக இடம்பெறவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு நாலாபக்கங்களிலிருந்தும் எமை நோக்கி வந்தது. ஏற்றுக் கொள்கின்றோம். ஆனாலும் அரசியல் என்று மகுடம் சூட்டி பக்கங்களை நிரப்பி அவை வெற்றுக் கோஷங்களாக மாத்திரம் அமைந்து விடக் கூடாது என்பதில் மிகுந்த அவதானமாகவே உள்ளோம். கலை இலக்கியங்கள் மூலம் அரசியலைப் பிரசாரப்படுத்தி அதன் மூலம் வாசகனை நெறிப்படுத்த வேண்டிய பாரிய கடமை எம்மிடம் தங்கியுள்ளது என்பதை உறுதியாக நம்புகின்றோம்.

அண்மைக்காலமாக எமது மண்ணில் நிசுழ்ந்த அரசியலுக்கு புறம்பான சில சம்பவங்கள் எம்மை அதிகளவு பாதித்துள்ளன. இதை மிகுந்த மனவேதனையுடனேயே இங்கு குறிப்பிடுகின்றோம்.

சினிமா நிர்வாகம் இங்கு அற்றுப் போனது உண்மை தான். அது எவ்வாறு சீர் குலைந்து போனது என்பதற்கான புற நிலைக் காரணிகள்

நாங்கள் அனைவரும் அறிந்தவையே. ஆனாலும் அந்த நிர்வாக உடைவை சரிவரப் பயன்படுத்தத் தெரியாது எமது மக்களும், சில விடுதலைஸ்தாபனங்களும் நடந்து கொண்ட விதம் பற்றியே இங்கு நாம் கவலைப்படுகின்றோம். குடா நாட்டின் தொலை பேசித் திட்டங்கள் பெருமளவில் அழிக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் செப்புக்கம்பிகள் உருக்கப்பட்டும் கம்பங்கள் அடுப்புக்கரியாக்கப்பட்டும் போனது நாம் அறிந்ததே. இவை “அரசின் சொத்து” என்ற மூடக்கருத்து நம்மவர்களை தடுமாற வைத்துள்ளது. அல்லது அது ஒரு போலிச் சாட்டு என்றே கருத வேண்டியுள்ளது. விடுதலைக்கு பின்னர் தொடர்புச் சாதனங்கள் எமக்குத் தேவையல்லவா? இதைப் போலவே எத்தனையோ “அரசின் சொத்து” கள் குறையாடப்படுகின்றன. சிலர் பணம் பண்ணுவதற்கும் ஏதுவாகின்றன.

மண்டை தீவில் அமைந்திருந்த வானொலி பரிமாற்ற நிலையக் கட்டடத்தை சென்று பாருங்கள். முதலில் கூரையிலிருந்த ஓடுகள், பின்னர் மரத்தளபாடங்கள் இறுதியாக சீமெந்துக் கற்கள் உடைக்கப்பட்டு, உருப்படியான ஒரு கட்டடம் சிதைக்கப்பட்டு விட்டது. அது எங்களுக்கு ஒரு காலத்தில் பயன்படாதா?

இதைப் போல இன்னுமொரு உதாரணம் யாழ்ப்பாண சிங்கள மகாவித்தியாலயம் அமைந்திருந்த கட்டடம். எத்தனையோ சின்னஞ்சிறார்கள் வெள்ளைக் கோலவுடை தரித்து ஓடித் திரிந்த இடம். வேற்று மொழியானாலும் கல்வியை வாரி வழங்கிய ஒரு கூடம். எத்தனை ஆய்வு கூடங்கள் ‘கிரிபத்’ சமைத்து அயலவருக்கு முங்க ஏதுவாக இருந்த மனையல் பயிற்சிக்கூட்டம். இவைகளை எப்படி மறப்பது? அக்கட்டடம் எங்கள் சிறூர்களுக்கு பயன்படாதா? இதைக் காலம் விடுதலையை காட்ட வந்தவரின் கண்களுக்குத் தெரியவில்லை. உயிருள்ள மனிதனை வெட்டுவது போல அக்கல்லி கூடம் சீரழிந்து விட்டது “அரசின் சொத்து” என்ற போலிச்சாட்டு எம்மக்களின் கண்களை குருடாக்கி விட்டது. இவைகளைப் போலவே மின்சாரம், போக்குவரத்து ஆகிய ஹறைகளில் ‘அரசின் சொத்துக்கள்’ வையாடப்படுகின்றன. ஆனால் உண்மையில் அவை எங்கள் மண்ணுக்குரியதே. அதை எமது மக்களும் விடுதலைஸ்தாபனங்களும் உணர வேண்டும். மீண்டும் அடுத்த “பிறப்பில்” சந்திப்போம்.

“மாற்று”, பிறப்பு-6

★ எரியும் பிரச்சினைகளை உண்மையாகவே எழுதுகின்ற எழுத்தாளர்களுக்கு, அதுவும் சிறுகதை யாசிரியர்களுக்கு இலங்கையில் களம் கிடைப்பது முயற்கொம்பாகவுள்ளது. கொழும்புத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் கூட வாரந்தோடும் சிறு கதைகளை பிரசுரித்து வந்தாலும், அவை எதையெதையோ மொல்வி விட்டுப் போய்விடுகின்றன. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியாகும் தினசரிகளில் 'ஈழமுரசு' மாத்திரம், அண்மையில் தான் நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் தெரிவான பல கதைகள் எங்கள் மண்ணின் அவலத்தைச் சொல்வதை வாரந்தோறும் பிரசுரிக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

இதனால் உணர்வு பூர்வமாக எமது பிரச்சனைகளை எழுத நினைக்கின்ற எழுத்தாளர்களுக்கு "இடம்" கொடுக்கும் வகையில் "யாழினி" என்ற பெயரில் சிறுகதைச் சஞ்சிகையொன்ற வெளியிட சிலர் முன்வந்துள்ளனர். மூன்று மாதத்திற்கொருமுறை ஆறு சிறு கதைகளை நாங்கி இச் சஞ்சிகை வெளிவரவு" எதாம். ஆர்வமுள்ள எழுத்தாளர்கள் தேடிப் பிடித்து தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென வெளியீட்டாளர்கள் விரும்புகின்றார்களாம்.

★ இங்கிருந்து "மேகம்" என்ற இலக்கியச் சஞ்சிகையை நடாத்தி வந்த கணபதி கணேசனும் கவிதைத் தொகுதியொன்று தமிழகத்தில் அண்மையில் வெளியாகி இங்கும் விற்பனைக்கு வந்துள்ளது. தேசிய விநிதலைப் போராட்டத்தோடு தன்னை இணைத்துக் கொண்டுள்ள ஒரு மாணவர் அமைப்பே இதனை வெளியிட்டுள்ளது. ஆனால் இங்கிருந்த நாட்களில் இனப் பிரச்சனை தொடர்பான அரசியலில் வலுவான கருத்துக்களை கொண்டிராத கணபதி கணேசன் அவ்வாறு கவிதைகள் எதையுமே படைக்கவில்லை.

இப்போது வெளியாகியுள்ள "குரியனைத்

தொலைத்தவர்கள்" என்ற அந்தக் கவிதைத் தொகுதியில் இனப்பிரச்சனை தொடர்பாகவும், இப்போதை தமிழர் அரசியல் தொடர்பாகவும் சொல்ல முனைகின்ற கருத்துக்கள் 'அனுபவக் குறைவு' காரணமாக கவிதைகள் மூலம் எடுத்துக் கூற வந்தவையனைத்தும் தோல்வியைத் தழுவி யுள்ளன என்றே கூற வேண்டும்.

★ இன்றைய இனப்பிரச்சனைக்கு காரணமானவைகள் இலங்கையை மாற்றி, மாற்றி ஆண்டு வந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் ஆகும். ஆனால் இலங்கை அரசியலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை, உதன ஏகாதிபத்திய ஆதரவு தரகு முதலாளித்துவ பிற்போக்குக் கொள்கைகளையும், இனவாத அரசியலையும் ஐயத்திற்கு திடமின்றி அறிந்து கொள்ளப்பட்ட அதே வேளையில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியை, ஏகாதிபத்திய எதர்ப்புடைய ஓரளவிற்கு முற்போக்கான கட்சி என்று எண்ணுகின்ற மயக்க நிலை இப்போ எம்மக்களிடையே காணப்படுகின்றது. ஆனால் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் சிங்களப் பௌத்த பேரினவாதமானது அதன் தேசியத்தன்மைடைவட மேலோங்கி நிற்பது இலங்கை அரசியலை நுணுக்கமாக ஆராய்வோருக்கு நன்கு புலமாகும். பூதற்கு மிகவும் நல்லதொரு உதாரணம் அண்மையல் "குடியரிமையற்ற" மலை நாட்டுத் தமிழருக்கு குடியரிமை வழங்கப்பட்டதை மூர்க்கத்தனமாக பாராளுமன்றத்திலும் வெளியிலும் எதர்த்தமையும், தொடர்ந்தும் எதர்த்த வகுகின்றமையும் ஆகும் ஆள்வாருன செயலானது அதன் குறுகிய பூனவாத அரசியலையே பிரதடலிக்கலெதெனலாம்.

★ ஈழமுரசு பத்திரிகையின் இரண்டாவது ஆண்டு நிறைவு விழா அண்மையில் கொண்டாடப்பட்ட போது அதில் உரையாற்றிய பேராசிரியர் சிவத்தம்ப முத்தியூப உண்மையான விடயங்கள் கூலவற்றைச் சொன்னார். 'ஈழமுரசு' பத்

சஞ்சீவனின் இரண்டு பக்கங்கள்

திரிகை பற்றி அவர் பேசுகையில் அப்பத்திரிகை யானது Editor's Paper ஆக திகள்கிறது (ஆசிரியரின் பத்திரிகை) என்று துணிச்சலாகக் கூறியது அங்கிருந்த அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டது. ஈழமுரசின் ஆசிரியர் எஸ். திருச்செல்வம் அவர்களின் ஆளுமை பற்றி பேராசிரியர் கூறியது நூற்றுக்கு நூறு வீதம் உண்மை என பார்வையாளர்கள் பேசிக் கொண்டார்கள்.

★ யாழ்ப்பாணம் பெண்கள் ஆய்வு வட்டத்தின் இரண்டாவது வெளியீடாக பெண் கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுதியொன்று "சொல்லாத சேதிகள்" என்ற பெயரோடு விற்பனைக்கு வந்துள்ளது

"பத்துப் பெண் கவிஞர்களின் இருபத்து நான்கு கவிதைகள்" என தமிழில் மூன்று இடங்களிலும் ஆங்கிலத்தில் ஓரிடத்திலும் இத்தொகுதியிலேயே குறித்துக்காட்டிய போது இங்கு பதினொரு பெண் கவிஞர்களின் இருபத்தைந்து கவிதைகள் கணப்படுவது ஆச்சரியமாகவுள்ளது கவிதைகள் பற்றிய கருத்து ரீதியான விமர்சனமாக இக்குற்றச்சாட்டு அமையா விட்டாலும், முதலாவதாக வெளிவருகின்ற பெண்கவிஞர்களின் தொகுப்பொன்றில் இவ்வகையான கவனக்குறைவான தவறுகள் இடம் பெற்றதைத் தவிர்த்திருக்கலாம்.

மேலும் இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள அநேகமான கவிதைகள், பெண்களின் வழமையான நிலைகளிலிருந்து அவர்கள் விடுபடவேண்டும் என குரலெழுப்புகின்றன. அதேவேளை, எமது விடுதலை, மீளாத பொழுதுகள் இருப்பும் இறப்பும் போன்ற சில கவிதைகள், எமது சமூகத்தின் (ஆண், பெண் இருவருக்குமே) பொதுப் பிரச்சனைகளின் வெளிப்பாடாகவோ அல்லது பொதுக் குரலாகவோ இடம் பெற்றிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

சில கவிஞர்கள் இங்கு தலா ஒவ்வொரு கவிதைகளையும், சங்கரி, ஊர்வசி போன்றவர்கள் முறையே ஐந்து, நான்கு எனவும் எழுதியிருப்பதால், கவிதைத் தரம் பற்றிய விமர்சனத்தை இங்கு கூற முடியாமல் உள்ளது. ஏனெனில் ஒவ்வொரு கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ள அந்தக் கவிஞர்களின் தனிக் கவிதைகளைப் படித்து விமர்சனம் செய்வதும், மற்றவைகளின் நான்கைந்து கவிதைகளைப் பற்றிய விமர்சனங்களைத் தெரிவிப்பதும்

இங்கு பொருத்தமானதாக இல்லை. இங்கு இடம் பெற்றுள்ள பதினொரு கவிஞர்களின் சம எண்ணிக்கையான கவிதைகள் இடம் பெற்றிருத்தல் ஒரு கூட்டு முயற்சியில் கவனிக்கப்படவேண்டியதொன்றாகும். ஆனாலும் தமிழகத்திலும் கொழும்பிலும், காதலையும், சினிமாவையும், போலியான குடும்பக் கதைகளையும் வைத்துக் கொண்டு இலக்கியம் பண்ணுகின்ற எத்தனையோ பெண் எழுத்தாளர்களுக்கு மத்தியில் பூப்பதினொரு பெண்கவிஞர்களும் விடி வெள்ளிகளாகத் தோற்றம் பெறுகின்றார்கள். ஏனென்றால் எமது மண்ணின் அவலங்கள் ஏதோ ஒரு வகையில் அவர்களால் இந்த வெளிக்காட்டப்படுகின்றன.

★ யாழ்ப்பாண நகரத்தில் விதி ஒழுங்குகள் சீர் குலைநீருப்பது பற்றி சென்ற இடமீன இடே பக்கங்களில் எழுதியிருந்தேன். அநேகமானவர்கள் அந்த உண்மையை துணிச்சலாகச் சொல்லியப்பதாக பாராட்டி கடிதங்கள் எழுதிருந்தார்கள்.

ஆனால் யாழ் நகரத்து விதிகள் இன்னமும் அப்படித்தானிருக்கின்றன. நடைபாதை விளாபாரிகள் எங்கேயாவது ஒரு ஒதுக்குப்புறமான இடத்திற்கு அனுப்பப்படல் வேண்டும் இதற்கிடையில் விதி ஒழுங்குகள் பேணும் வகையில் தாங்கள் நடவடிக்கைகளில் இறங்க வுள்ளதாக ஒரு விடுதலை ஸ்தாபனம் விமையப்படுத்தியுள்ளது எமக்கு தெரிவித்திருக்கிறது.

★ யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் அண்மையில் நடந்த கலந்தரையாடல் ஒன்றில் வெகுஜன ஸ்தாபனங்களின் பிரதிநிதிகளும், வழிதலை ஸ்தாபனங்களின் பிரதிநிதிகளும் கலந்து கொண்டனர். எமது தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் கூர்மையடைந்துள்ள இவ்வேளையில் மக்கள் இன்னும் ஒதுங்குருப்பதாகவே ஒரு விடுதலை ஸ்தாபனம் கருத்துத் தெரிவித்தது.

ஆனால் 1983ம் ஆண்டு இனக்கலவரங்களுக்குப் பின்னர் விடுதலை ஸ்தாபனங்களின் தீயர்வளர்ச்சி உண்மையாகவே அரசியல் மூலமாகவே தோன்றியதா என்றால் இல்லை என்றே கூறவேண்டும். ஆயுதங்களுக்காக இணைந்து கொண்ட இளைஞர்களே அங்கு உதகம் அதன் வெளிப்பட்டு தான் அண்மையில் நாங்கள் கண்டு கொண்ட விடுதலை ஸ்தாபனங்கள் அகமூரண பாடுகளின் வெடிப்பு சரியான அரசியலைக் காட்டியிருந்தால் மக்கள் என்றோ இணைந்திருப்பார்கள் இதை நாம் அனைவரும் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

கனவுக் கொரில்லா

- மாறன் -

அரிநயங்களை மறந்துபோன

அசோகா மரம்

தெருவுக்கு அப்பால்... ..

இப்பால் பனைகளும்

பயிர்சூழமாய்

நடுத்திட்டு சக்ரவர்த்தினர்

நாங்கள் சந்தித்துக்கொண்ட

பொழுதிருக்கும்

தூக்கி விழுந்த கண்களுடன்

துப்பாக்கிகளைத் துடைத்தவாறே

அவன்.....

தாக்குதலுக்கு தயாராகி

செல்வதாக தோன்றிற்று!

அன்று பகலின் கிரவன்

அகிசமாக சிவந்திருந்த பொழுதில்

அவனைச் சந்தித்த போது

கோளில் தூக்கிய கலப்பையுடன்

கோட்டம் நோக்கி

செல்வதைக் கண்டேன்

இன்னும்

புரட்சியைப் போதித்தவாறே

புக்கமும் கையுமாய்

புருக்கு அவனை

தெரிந்திருந்தது.

அவனைச் 'சார்ந்தவர்க்கு'

அவன்

அர்ச்சனனே.....

பெரும்பான்மை இவருக்கும்

இரண்டொரு பகல்களுக்குமாய்

அவன்

கொரில்லாவாக அறிமுகம்.....

மற்றும் நேரத்தில்

மனிதனாயிருந்தான்

துப்பாக்கித் தூக்கிய

அன்னியனாயின்று

அவன்

மனிதனாயிருந்தான்

ஆமாம்!

தாக்குதலுக்குத்தயாராகி

துப்பாக்கியொன்று

தோளில் தொங்கியது

அம்மாவிற்கு வருத்தமாம்

அணையும் விளக்கைத்

கைகளால் தூண்டி.....

மறுபடியும்

மருந்துப்போத்தலைக்

குலுக்கிப் பார்த்தான்

ஒடிவந்த தங்கையை

உயரத்தூக்கி

உச்சி முகர்ந்தான்

அடிமைத்தனத்தில்

அமுங்கிய குடிசையின்

சிறிய வாயிலில்

அவனுடைய 'அவன்'

வைத்த கண் வாங்காமல்.....

துப்பாக்கியைத் தூக்கி

பற்றிய கையுடன்

மற்றக் கையால்

தூக்கி நிமிர்த்திய

அவன் முகத்தில்

முத்தமிட்டான்.

எல்லைப்புறம் நோக்கி

எல்லோரும் சேர்ந்து

உற்சாகமாய்ச் செல்ல

அவன்

நித்திரையும் கூட

நின்றுவிட்டது.

அவன் ஒரு கொரில்லா

அத்துடன் மனிதனே... ..

முன் அட்டையில்

இலங்கையின் தமிழ்ப் பகுதிகள் தவிர்ந்த ஏனைய இடங்களில் சுதந்திர தினம் 04-02-1988 அன்று கொண்டாடப்பட்ட போது யாழ் நகரில் காணப்பட்ட சுவரொட்டி ஒன்று.

-ஆசிரியர்-

என்றும் அவர்கள் எம்மோடுதான்...

மலையன்பன்

அந்த அதிகாலைப் பொழுதின் அமைதியை கலைக்கும் படியாய் பறவைகள் குரலெழுப்பின. பெரியதொரு குண்டு வெடித்தது போல சத்தம் கேட்டு அவன் திடுக்கிட்டு கண் விழித்தான்.

உண்மையாகவே குண்டு வெடித்ததோ... இல்லையோ அந்த கிராமத்தின் ஒரு சராசரி மனிதனைப் போல அவன் தனக்குள் நினைத்துக் கொண்டான்.

நேவிக்காரங்கள் கண் போட்டால் சுடுறாங்கள் போலக் கிடக்கு. அவங்கட குண்டுகள் போய் விழுந்து ஏங்கேயாவது ஒரு வீட்டுக் கூரையினர் ஒடுகள் உடைஞ்சு அறைக்குள்ள விழுந்திருக்கும்... ஒரு ஆடோ அல்லது ஒரு மாடோ... அல்லது ஒரு மனிதனோ, குழந்தையோ சூண்டடிப்பட்டு செத்திருக்கலாம். எத்தனை சனம் படுத்த பாயையும் விட்டிட்டு எழும்பி தெருவால் ஒடுகுதுகளோ?...

மீண்டும் அவனை நித்திரை ஆட்கொள்ளா மலிருந்தது. கண்களை மூடியபடியே படுக்கையிலிருந்த வண்ணம் பலதையும் எண்ணிப்பார்த்தான்.

முந்தின காலமாயிருந்தால் இப்பவெல்லாம் கார், பஸ், மினிபஸ் எல்லாம் இரச்சலோட போறது காதை அடைக்கும். மெயில் றெயினின்ரை சத்தம். நாவற்குழியிலிருந்து அது வெளிக்கிடக்கேக்கை ஹோன் சத்தம். நல்லாக கேக்கும்... ஆனால் இப்ப ஒரு ஆளைப் பார்த்துத்தான் மற்ற ஆள் வெளிக்கிட வேண்டிக்கிடக்கு.

நெற்றுமாலை அம்மா ஆட்டுக்கல்லுக்கு முன்னிலிருந்து உழுந்தை அரைத்துக் கொண்டிருந்தான். அப்போதுதான் அவன் வெளியிலிருந்து வீட்டுக்குள் வந்தான்.

அவனை அம்மா அழைக்கும் சத்தம் கேட்டு து பின்பக்கமிருந்த குசினிக்குள் சென்றான்.

“காலையில் என்னை வேளக்கே எழுப்பிவிடு தம்பி அப்பதான் ஏழு மணிக்கு முந்தி கூடக் கூட தோசையைக் கொண்டு போய் அந்த பொடியங்களுக்கு குடுக்கலாம்”

அவன் தந்தை இறந்த நாளிலிருந்து அம்மாதான் ஓடியாடித்திரியவேண்டியிருந்து.. கோட்டைக்குப் போய் பென்சன் எடுப்ப திவிருந்து வீட்டுச்சாமான் வாங்கும்வரை எல்லாவற்றையுமே அவளே செய்து வந்தான். இதனால் உடல் பெலவீனமடைந்திருந்தது.

அவன் அருகே சென்று பார்த்தான். அம்மாவை அனுதாபத்தோடு நோக்கினான். சாதாரணமாக அரைக்கும் உழுந்தைவிட விட அன்று அதிகமாகவே இருந்தது. அம்மாவிற்கு எதிர்ப்பக்கமாக இருந்த கால்ப்பலகையில் குந்தினான். அவனது கைகள் மாவை உள்ளேத்தள்ளித் தள்ளி அம்மாவிற்கு உதவிக்கொண்டிருந்தன.

★ சிறுகதை ★

“அம்மா! போனகிழமை கொண்டு போன தோசை அவங்களுக்கு காணாமலிருந்தது. நல்ல ருசியாய் இருந்ததாம். ஆனாலும் எல்லாப் பொடியங்களுக்கும் குடுக்கவேணுமெண்டு இவ்விரண்டு தான் சாப்பிட்டாங்கள்”.

சிதறிய மாத்துளிகள் அவன் முகத்தில் இரண்டு முத்துக்களாய்ப்பட்டு நின்றன. மற்றக்கையால் அவைகளை துடைத்துக் கொண்டான். இரண்டு சோடிக்கைகள் வேகமாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தன.

“நானைக்கொரு நூற்றைம்பது தோசை தந்தாக் காணாமே தம்பி? அதுக்கு மேலே என்னுடையம் கூட ஏலாது அவள் மீனாவும் நிற்கமாட்டா”

டாள். ஆறு மணிக்கே ரியூசனுக்கு போகப்பார்ப்பாள்.”

ஆட்டுக்கலை ஆட்டியவாறு அம்மா கதைத் துக் கொண்டாள். இப்போது அவளது ஒரு கைக்கு சிறிது ஓய்வு கிடைத்திருந்தது.

★ ★ ★

“அம்மா! அம்மா!” என்று மெதுவாக அழைத்தபடி அவள் படுக்கையை விட்டெழுந்தாள். இரவு முழுவதும் எரிந்து கொண்டிருந்த அந்த ஐந்து வாடஸ் பல்பை அணைத்து விட்டு ரியூப்லைட்டைப் போட்டாள். இவள் அழைப்பைக் கேட்டு நித்திரை குழம்பியிருந்த அம்மா லைட் வெளிச்சத்தில் கூசிக் கொண்டு கண்களைத் திறந்தாள். பின் பாயை சுற்றியபடி எழுந்தாள்.

படுக்கையறைக்கதவு திறக்கும் சத்தம் கேட்டது. தங்கை மீனா கண்களை கசக்கியபடி வெளியே வந்தாள். அவள் மேசைக்கருகில் சென்று அமர்ந்தாள். நேற்று மாலை கையில் கொண்டு வந்த அந்த நோட்டீஸ் மேசையில் கிடந்தது. மீண்டும் ஒரு முறை அதை வாசித்தாள்.

சரியான அரசியலை புரிஞ்சு கொள்ளாத படியால்தான் இப்படியான பிரச்சனையெல்லாம் வருகுது. மக்களுக்கு விடிவை காட்டிறம் என்று வெளிக்கிட்டவை இப்ப வெடிவைக்கத் தொடங்கியிருக்கினம். அதோட தங்களுக்கெண்டு நல்ல பொருளாதார திட்டங்கள் இருந்தா ஏன் கொள்ளையடிக்க வேண்டிவருகுது.

அவள் அம்மாவிற்கு புத்தகங்கள், நோட்டீஸ்கள் படிக்கும் ஆர்வம் இருந்தது. அவைகளை பாதுகாப்பாக வைத்திருந்து மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கும் யுத்திகளை அவள் கடைப்பிடித்து வந்தாள்.

“படிச்சாப்பிறகு ஆயிக்காரங்களுக்குப் பயந்து நாங்கள் ஏன் அந்த நோட்டீஸ்களை நெருப்பிலே போடவேணும்?... இதுகளை அச்சடிச்ச வெளிய

கொண்டு வர எங்கட பொடியங்கள் எவ்வளவு கஸ்டப்பட்டிருப்பாள் கள்”

சில வேளைகளில் அடுத்த வீட்டுப் பெண்களோடு அவள் அம்மா தர்க்கம் புரிவதை அவ தானித்திருக்கிறாள். அவனுக்கு பெருமையாக இருக்கும். “மூன்று நேர சாப்பாடு ஒரு நாளைக்கு மூன்று விடியோப்படம். இதனை விட வேறென்றுமே இல்லாத மற்றத்தாய்மாரை விட எங்கட அம்மா எவ்வளவு சிறந்தவள்”

அவள் தனக்குள் பெருமைப்பட்டதுக் கொள்வாள். தனது எண்ணங்களுக்கேற்ப அவள் அம்மா இயங்கி வருவது அவனுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது.

மீனா குசினிக்குள் சென்றாள். வழமைபோல தேங்காயை எடுத்து உடைத்தாள். திருவலையும் அலுமினியத்தட்டும் அவள் கைகளில் கொண்டு நல்லதில் அமர்ந்து விட்டாள். இரண்டு பாதித் தேங்காய் அவள் அருகே கிடந்தது.

“முழுத்தேங்காயையும் திருவித்தந்திட்டு நீபோ பிள்ளை... நான் தம்பியைக் கொண்டு சம்பலை இடிக்கிறேன்”. அவள் ரியூசனை சாட்டாகச் சொல்லுமுன்னரே அம்மா அவளை அவசரம் படுத்தினாள்.

★ ★ ★

அவள் வேகமாக சைக்கிளை மிதித்தாள். எங்கேயோ தூரத்தில் ஹெலிகப்டர் சத்தமிட்டுக் கொண்டு சென்றது. மிகவும் உயரத்தில் பறந்து கொண்டிருந்தது. அவள் தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டாள்.

முந்தியெண்டா தென்னாமர உயரத்திற்கு வந்து எங்களை லெருட்டுவினம். இப்ப கீழே வாரதுக்கு பயம். அவைக்குத் தேவையான ஒரு உப்புக் கட்டிக்கூட கொழும்பில இருந்து கொண்டு வரப்பண்ணியது எங்கட பொடியன் தானே.....

அவன் ஒருகையில் பனையோலைப் பெட்டி யொன்றை தாங்கிக் கொண்டிருந்தான். மறு கையால் சைக்கிள் கேண்டிலைப் பிடித்து அவ தானமாக ஓட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

அந்த முச்சந்தியை அவதானமாக கடந்து சென்ற போது வீதியோரத்தின் சுவர்களில் அவன் சில சுவரொட்டிகளைக் கண்டான். அவ் வீதிக்கு புதியவையாக அவையிரண்டும் காட்சி யளித்தன.

எவ்வளவு கஸ்ரப்பட்டு இவைகளை அக்கரையிலிருந்து கொண்டு வந்திருப்பினம்... இங்க கொண்டு வந்தாலும் எல்லா இடமும் தீர்ஞ்சு ஒட்டுறது சிரமம்...

அவன் தனக்குள் சுவரொட்டி ஒட்டுபவர்களை காட்சிப்படுத்திக் கொண்டான். பசை வாளி யோடு ஒருவர். நான்காக மடிக்கப்பட்ட சுவ ரொட்டிகள் அவதானமாக விரித்தக் கொடுக்கும் இன்னொருவர்... யாராவது எதிரிகள் வரு கின்றார்கள் என்பதை அவதானிக்க ஒவ்வொரு மூலைக்கும் ஒவ்வொருவர்...

அவனது சைக்கிளுக்கு பீரேக் இல்லாமலிருந்தது. இரண்டு கால்ச் செருப்புக்களாலும் நீலத்தில் தேய்த்து அதை நிறுத்தினான்.

அழகாக அச்சிடப்பட்டிருந்த அந்த இரண்டு சுவரொட்டிகளையும் உற்று நோக்கினான். ஒன்றில் களத்திலே இறந்து போன சிலருக்கு அஞ்சலி செலுத்தி வாசகங்கள் அமைந்திருந்தன. அந்த வீரர்களின் படங்களும் அச்சிடப்பட்டிருந்தன. அவன் மிகுந்த மரியாதையோடு ஒவ்வொரு முகத்தையும் தரிசித்தான்.

மற்றய சுவரொட்டியில் மினி சினிமாக்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று எழுதப்பட்டு, அதனை விளக்க கருத்துப் படங்களையும் அச்சிட்டிருந்தார்கள். அவனுக்கு தென்பாச இருந்தது.

“ஓமோம் இதில எவ்வளவு உண்மையிருக்கு” அப்போது யாராவது அருகில் நின்றிருந்தால் அவன் பெரிய விரிவுரையே நிகழ்த்தியிருப்பான்.

அவனது கிராமத்திலும் அதோடு இணைந்துள்ள நகரத்திலும் திடீரென தோன்றியிருந்த மினி சினிமாக்களைப்பற்றி அவனுக்கு சில கருத்துக்கள் இருந்தன. விடுதலைப் போராட்டங்களின் வரலாறு என்று போலி முத்திரைகளோடு, உண்மையான விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களை கொன்றொழிக்கும் காட்சிகளைக் கொண்டதும், அவர்களை சாதாரண பயங்கரவாதச் செயல்களை செய்யும் கொடியவர்களாக காட்டும் படங்களே அந்த மினிசினிமாக்களில் காட்டப்படுவதை நன்கு அறிந்து வைத்திருந்தான். அத்தோடு தென்னிந்திய சினிமாக்களின் போலித்தன்மையை அவன் நன்கு அறிந்திருந்தான். இதை எண்ணி சில வேளை அவன் மனங்குமுறியிருக்கின்றான்.

அந்த இரண்டாவது சுவரொட்டியை பார்த்து தான் ஏதோ ஒரு புதிய பாடத்தைக் கற்றது போல நிறைவு கொண்டான். திருப்பவும் சைக்கிளை மிதிக்க அவன் கால்கள் தயாராகின.

அவர்களது 'இருப்பிடத்தை' அண்மித்து விட்டது போன்ற உணர்வு அவனுக்கு உண்டானது. அதற்கு அடையாளமாக இரண்டு இளைஞர்கள் வீதியின் இருமருங்கிலும் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்களது முகங்கள் வாடியிருந்தன. இன்னும் முகம் கழுவாதவர்கள் போல காட்சியளித்தார்கள். இருவரின் கைகளிலும் ஏதோ ஒரு சிறிய பொருள் காணப்பட்டது. அவற்றை இருவரும் பொத்திப்பிடித்திருந்தார்கள்.

சைக்கிளை மெதுவாக மிதித்தவாறு அவன் அவர்களைப் பார்த்து புன்னகை புரிந்தான். ஏற்கனவே அவர்களுக்கு அறிமுகமானவனாக இருந்தபடியால், அவன் தடையின்றி அவர்களைத் தாண்டிச் சென்றான்.

மிகவும் பழையகாயிருந்த அந்த பெரிய வீட்டின் முன்பிலின் தாது சைக்கிள் சாத் திவிட்டு, அந்த ஒலைப் பெட்டியை அவதானமாக உள்ளே கொண்டு சென்றான்.

அநேகமான காலை உணவுகள் அவர்களுக்கு பாணுவே அமையும் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். சில நாட்களின் காலை வேளையில் அவன் அங்க வரும் போது பாணை வெட்டி மாஜரின் பூசிக் கொண்டிருப்பார்கள். அவனுக்கும் ஒரு துண்டு கிடைக்கும்.

நேற்று மாலையே அந்த 'இருப்பிடத்திற்கு' பொறுப்பான அந்த இளைஞனிடம் அவன் கூறியிருந்தான். இன்று காலை உணவு தான் கொண்டு வருவதாக.

“அண்ணன், வாங்கோ”

இருகோணமலையை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அந்த இளைஞன் அவனை வரவேற்றான். அவன் சையிலிருந்து ஒலைப்பெட்டியை வாங்கி உள்ளே கொண்டு போனான்.

ஒரு நிமிடங்கள் கழிய அந்த “இடத்திற்கு” பொறுப்பான அந்த மட்டக்களப்பு இளைஞன் கையில் பற்பொடியோடு வந்தான்.

அங்கேயிருந்த வாங்கொன்றில் இருவரும் அமர்ந்து கொண்டார்கள்.

அந்த இளைஞன் எழுந்து, வெளியில் ஒரு முறை சென்று எச்சிலைத்துப்பிவிட்டு வந்தான். பெரிதாக இருந்தாலும் அந்த வீடு சுத்தமில்லாமலிருந்தது. ஆண்களின் உடைகள் ஆங்காங்கே கதவுகளில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன.

“அண்ணனை நான் சந்திக்க வேணும்மென்று தான் இருந்தன் எங்கட ஸ்தாபனத்தில் கலாச்சார வேலைகளுக்கு பொறுப்பான ஒருத்தர் இங்கு வந்திருக்கிறார். அங்கால இருந்து போனகிழமை

தான் வந்தவர் நேற்று ஹிரவு முழுக்க ஒரு வில்லுப் பாட்டு நிகழ்ச்சிக்க ரியேசல் பார்த்த தால... இன்னும் எழும்பேல்ல... அவரை நீங்கள் கட்டாயம் சந்திக்க வேணும்”

அவனுக்கு கலை இலக்கியங்களில் ஆர்வமிருந்ததை அந்த இடத்தில் உள்ள எல்லோருமே நன்கு அறிந்து வைத்திருந்தார்கள். சிறிய சில கவிதைகள் அவனால் எழுதப்பட்டு வீதிகளில் சுவரொட்டிகளாக மாறியிருந்ததற்கு அவர்களே காரணமாயிருந்தார்கள். அவனைப் பயன்படுத்துவதில் அவர்கள் எல்லோருக்குமே ஆர்வமிருந்தது.

சென்ற வாரம் அவன் ஒரு சிறிய கவிதை எழுதியிருந்தான். அதை அவர்களிடம் காட்டிய போது மிகுந்த பாராட்டுக்கள் கிடைத்தன. சாதாரண ஒரு எழுத்தாளனிடமிருந்து பெற்ற பாராட்டிலும் பார்க்க அவன் அன்று மகிழ்ந்து போனான். களத்தில் நிற்பவர்களின் கனிவான பாராட்டை அவன் மகிழ்வோடு ஏற்றுக் கொண்டான்.

எங்கள் மண்மீது
அன்னியக் காக்களின்
அணிவகுப்பு
இடை மறிக்கப்பட்டதால்
தெற்கிலிருந்துதான்
அவர்களுக்கிப்போது
தேங்காயும் வருகிறது.

அந்தக் கவிதைத்தானை அவர்களே வைத்துக் கொண்டார்கள்.

வெளியே ஒரு பச்சைநிற, இலக்கமில்லாத ஜீப்பந்து நின்றது. பத்துக்கு மேற்பட்ட இளைஞர்கள் அதிலிருந்து இறங்கி வந்தார்கள். கைகளில் நவீனரக துப்பாக்கிகள் பளிச்சிட்டன.

“அண்ணன்” நேற்றுத் தான் சில புதுச் சமான்கள் அங்கால இருந்து வந்திருக்க நான்கு அதுகளை உங்களுக்கு ஒப்பிரேட்பண்ணிக்காட்டுறம்” அந்த பொறுப்பான இளைஞன் கூறியுண்டு எழுந்து நின்றான்.

அவனுக்கருகில் அவர்களெல்லோரும் வந்து நின்றார்கள். ஏற்கனவே அறிமுகமானவர்களாக இருந்ததால் பொதுவான புன்னகையொன்றை உதிர்த்தான்.

அவர்கள் அவனை நோக்கி பகிடியாகச் சொன்னார்கள். 'அண்ணன் இன்டைக்கு தோசை கொண்டு வந்திருக்கிறியளாம். எங்கட நன்றி. அடுத்த முறை உங்கட அம்மாட்டச் சொல்லி இட்லி அவிச்சுக் கொண்டு வாங்கோ'

அவன் சிரித்துக் கொண்டு எழுந்தான். அவர்கள் பகிடியாகச் சொன்னாலும் அதை நிறைவேற்றுவது தனது கடமை என்பதை மனதில் உறுதிப்படுத்தினான்.

..அப்ப நான் போயிட்டு பின்னேரம் வாரன் அந்த கலாச்சார வேலைக்கு பொறுப்பானவரை சந்திப்பம்',

சையிக்களை மீண்டும் மிதிக்கத் தொடங்கினான். அந்த இரண்டாவது சுவரொட்டியை இன்னும் ஒருமுறை வாசித்துவிட்டு செல்ல வேண்டும் என அவன் நினைத்துக் கொண்டான்.

வரும் போது சவனித்தான். முன்னர் நின்றுருந்த அந்த இரண்டு இளைஞர்களுக்கு பதிலாக வேறு ஒருவர் நின்றுருந்தார்கள் அவர்களுக்கும் சிரிப்பொன்றை உதிர்த்து விட்டு சைக்கிளை வேகமாக மிதித்தான்.

பேய்
உலாவும்
சாமப்
பொழுதும்
புதிய
உலகின்
உதய
ஒலிகளும்

ஊரெல்லாம் தூக்கமெனும் உறைக்குள்ளே முடங்கிவிட்ட பேரிருட்டு வேளை.
பூவரச மரங்களிலே.....
கோழிசனும் தூங்கிக் கொடுகிக் கிடக்கின்ற நாளின் ஒரு பகுதி.
நடுச்சாமம் என்றழைக்கும் நேரத்தைத் தாண்டி நிமிடங்கள் நடைபயிலும். பேயும் உறங்குகின்ற பொழுதென்று சிறுவயதில் நாய் குரைக்கும் போது நடுவில் கிடந்தபடி ஆச்சி செவிக்குள்ளே அறிவித்த பொழுதிதுதான். காட்சிகளோ ஏதும் கண்ணில் வீழாயிருட்டு ஆட்சிப் பொழுது. ஆனாலும் நான் விழிப்ப. "புத்தூர் சந்தியிலே" ... பேரிரைச்சல் போட்டபடி நித்திரையைத் தாக்கி நிர்மூலம் செய்தபடி இராணுவத்தின் "டரக்" கொன்று இரைச்சலிட்ட படி செல்லும். காரணத்தை அறிந்து கொண்டும் கட்டிலிலே கிடக்கின்றேன். நெஞ்சு பதற நினைக்கின்றேன். இன்றைக்கு. பிஞ்சுகளில் யார் தான் பிடுங்கப்படுவாரோ? குஞ்சுகளில் இன்று குறிவைத்த குஞ்செதுவோ? நெஞ்சு பதற நினைத்துத் துடிக்கின்றேன்.

புதுவை
இரத்தினதுரை

நானே விடியும்.

நான் எழுந்து பல் விளக்கும்

வேளையொரு சேதி விடிய முன்னர் வந்து வீழும்.

சந்தியிலோ அன்றி சவுக்கு மரத் தோப்பினிலோ

எந்த மதவீனிலோ எவருக்கு முடிவுரையை

இந்த "ட்ரக்" எழுத...

இப்பொழுது ஓடுகுதோ.

இராணுவத்தின் வண்டி இரைச்சலிட்டபடி செல்லும்

காரணத்தை அறிந்து கொண்டும்.

கட்டிலிலே கிடக்கின்றேன்.

பாதிய்ரவில் பாய்ந்தாடிகள் என்ற செய்தி

காதல விடிந்தவுடன் கட்டாயம் வந்து வீழும்.

நெஞ்சு பதற நினைத்தபடி

நான் சாகு

மஞ்சத்தல் கிடக்கின்றேன்.

மனிதம் துடிக்கிறது.

"பொதுமரத்துப் புத்தா" உன் போதனைகள்

பாதி இரவில் பழிக்கப்படும் போது

நீதிக்காய் எங்கள் நிகழ்காலம் நிமிர்கிறது.

உண்டுத்து நாங்கள்

உறங்கும் சிறு குடில்கள்

இன்று மட்டும்..... ஏனோ

கொக்கப்படும் போது,

எங்கும் போல் இங்கும் எதிர்காலம் நிமிர்கிறது.

கங்குல் திரைகிழிக்கும் கைகள் திரள்கிறது

எந்தத் தீப்பிளம்பும்

எரித்து விட முடியாத

அந்த இளம் மலர்கள்

அனலாற்றில் பூத்தவையே.

சாத்தானின் வேதம் தாய் வீட்டில் கேட்கையிலும்

பார்த்துக் கிடந்து பயந்தொழிக்கா இளசுகளின்

பூபாளராகம் புலியிலே கேட்கிறது.

பாதாளம் வரை சென்று

பாயும் கவிதைகளால்...

வேதாளம் ஏறி விடுகின்ற முருங்கை மரம்

நானே சரியும்...

நமக்கெல்லாம் நல்லதொரு

வேளை பிறக்கும்...

விடிவுக்குக் காத்திருப்போம்.

கொட்டாஞ்சேனை ஜம்பட்டா வீதியிலுள்ள அந்த இரண்டு மாடிக் கட்டிடத்தின் இரண்டாம் மாடியில் நின்று கொண்டு எங்காவது புகை வந்து கொண்டிருக்கிறதா என்று உற்றுப் பார்த்தேன். கடந்த நான்கைந்து நாட்களாக அடிக்கடி மறடிப்படிகளில் ஏறிப்பார்ப்பதும் பின் கீழே போய்க் கொஞ்ச நேரம் இருந்துவிட்டு மீண்டும் பாடிப்படிகளுடாக யேலே ஏறி பார்ப்பதும் என் இயக்கமாயிருந்தது. புகை எங்காவது தெரிந்தால் மனதுக்குள் ஒருவித பயமாயிருக்கும்; எங்காவது புதிதாக உடை அல்லது வீடு வாசலைக் கொழுத்தத் தொடங்கி விட்டார் களோ, என்னவோ என்று! ஏதோ நடந்து முடிந்த கலவரத்தில் எனக்கொன்றும் சம்பவிக் க வில்லை யென்றாலும் கலவரம் நடைபெற்ற நான்கைந்து நாட்களாக ஏறட்டட மனப்பயம் - பயப்பிராந்தியம் - வாழ்க்கை முழுவதற்கும் போதும்! அகதிகள் குகாடிக்குப் போகாமல் வீட்டில் தான் இருக்கி

கையிலும் ஓர் இரும்புக் கம்பி ஒன்றை தந்து சொன்னார்,

‘இந்தாங்க வச்சிருங்க வந்தாங்களெண்டால் ஒரு அடியெண்டால் அடிச்சுப் போட்டுச் சாவம்

ஆயுதங்களுடன் வீடு வாசல்களை அழிக்க வந்து கொண்டிருந்த காதையர் கூட்டம் மிகக் கிட்ட வருவதை அறிந்த தோட்டங்களிலிருந்த மக்கள் தங்கள் கைகளில் கிடைத்த ஆயுதங்களுடன் பெருங்கூட்டமாக சந்தியை நோக்கி ஓடி வந்தார்கள். நான்கைந்து கைக்குண்டுகள் வீசிய சத்தம் கேட்டது. சிறிது நேர அமளிக்குப் பின் எமது தோட்டப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தார்கள், பலருக்கு இரத்தக்காயம் என்றாலும் அவர்களின் முங்களில் வெற்றிப் பெருமீதம்’. எமக்கு அயலிலிருந்த தோட்டத்து மக்களால் நாமும் காப்பாற்றப்பட்டோம், அவ்வாறில்லை யென்றால் எமக்கு என்ன நேர்ந்திருக்குமோ, சொல்லமுடியாது.

வன்செயல் (குறுங்கதை)

- ஜனகன் -

ரோம் என்றாலும் எந்த நேரம் என்ன நடக்குமோ என்ற பயம் தான். இரண்டு நாளுக்கு முதலும் மத்தியானம் போல நாங்கள் இருந்தவருகளை நோக்கி வீதியில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட ஆட்கள் கையில் ஆயுதங்களுடன் வந்து கொண்டிருந்தார்கள்; அந்த வேளை என்ன செய்வதென்று அறியாது பதறினோம், பெண்கள், குழந்தைகள் எல்லோரையும் ஏணி வைத்து வீட்டுக் கூரையின்மீது ஏற்றிவிட்டோம் நிலைமை மோசமாகுமிடத்து, அடுத்தடுத்த வளவுகளுக்கூடாக ஓடித்தப்பித்துக் கொள்ள, நாங்கள் இருந்த பகுதிக்கு எதிரேயிருந்த தோட்டங்களிலிருந்த இந்தியத் தமிழர்கள் வருவது வரட்டுமென்று தங்களை நோக்கி வருபவர்களை எதிர்த்துத் தாக்குவதற்கு தயாராகத் தான் நின்றிருந்தார்கள். நான் இருந்த வீட்டுக்காரரும் கையில் இரும்புக் கம்பி ஒன்றைத் வைத்துக் கொண்டு எனது

றப்பட்டோம், அவ்வாறில்லை யென்றால் எமக்கு என்ன நேர்ந்திருக்குமோ, சொல்லமுடியாது.

மத்தியானத்திற்கு பின்னர் காப்பிட ஆயத்தமாகும் போது கையில் ஒரு பாசலுடன் அவர் வந்து கொண்டிருந்தார் அவர் வருவதைக் கண்டதும் எனது வீட்டுக்காரர், ‘ஆ வாங்க மூலு உங்கடை விஷயம் கேள்விப்படலான், என்ன பாடு?’ என்றார். என்னத்தைச் சொல்ல வேறவாங்கு மேசை மிஞ்சிக் கிடந்துதெண்டு நேற்றுப் பார்க்கப் போனன், அதையும் பிறகு எரிச்சுப் போட்டிருக்காங்க’

‘என்ன செய்யிற, விடுங்க ஆக்கெண்டாலும் தப்பினம்.’ நீங்க கடையை இன்சூர் பண்ணைல்லையா?’

‘இல்லை மூனா அது பெரிய பிழை வீட்டிட் டன், இல்லாட்டித் தான் பரவாயில்லையே, சரி சரி விடுங்க எல்லாம் பிறகு பாத்துக் சொன்னால், கையில என்ன பார்சல்? சும்மா தெரியாதா பாருங்க, கவலைக்கு வேறை என்ன செய்யிற? கையிலிருந்த பார்சலை அவிட்டுக் காட்டுகிறார், அதனுல் வீ எஸ். ஓ. ஏ. சாராயம். நல்ல சாமான் பாருங்க, இப்ப இது தான் தேலை, வாங்க, வாங்க இப்ப அடிச்சிட்டிச் சாப்பிடுவோம், வாறதைப் பிறகு பாப்பம் வீ எஸ். ஓ. ஏ. யை உடைத்துக் குடித்தாம்.... மயக்க நிலையில் நாம் இருக்கும் போது சமையலாள் கோப்பையில் சாப்பாடு போட்டுக் கொண்டு வந்து தந்தார். நின் மீன் குழம்பும், பருப்பு, வெள்ளைக் கறியும் இருந்தது நான்கு ச்சாப்பிட்டோம். சாப்பிட்ட கின்பில் உறக்கம் வந்து கதிரைகளிலேயே படுத்துவிட்டோம்.

நித்திரை கலைக்க எழுந்த போது நான் இருந்த வீட்டுக்காரர் அறையில் அங்குமிங்குமாக உலாவிச் கொண்டிருந்தார்.....

‘எல்லாம் நாசமாக்கிப் போட்டாங்கள், என்ன செய்றதெண்டே தெரியேல்லை, என்றார். நான் சொல்வது என்னவென்றே தெரியாமல் பேசாமல் இருந்தேன்..... எமது பேச்சுச் சத்தங் கேட்டு உறக்கத்திலிருந்த மற்றவர் நித்திரை கலைந்து எழும்பினார்.

எழுந்தவர் எனது வீட்டுக்காரைப் பார்த்து முதலாளி கவலைப்பாட தீங்க எல்லாத்துக்கும் வழியிருக்க, இப்பவும் பிஸ்னஸ் ஒண்டு செய்யலாம்’ வேணுமெண்டாச் சொல்லுங்க’ என்றார். வீட்டுக்காரர் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டே, அசென் டைப்பா இப்ப செய்யக்கூடிய பிஸ்னஸ், என்ன பசுடி விடுறீங்களா?, என்று கேட்டார்.

‘பசுடி ஒண்டுமில்லை, உண்மையாத்தான் மூனா எனக்கு மாவட்ட மந்திரி நல்ல பழக்கம்,

அவரைப் பிடிச்சா ஒரு பிஸ்னஸ் செய்யலாம், அவர் தான் அகதிகள் முகாமுக்கெல்லாம் சாப்

பாட்டுச் சாமாங்கள் சப்ளை பன்றது, அவரைப் பிடிச்ச அகதி முகாமுக்கெல்லாம் அரிசி மா சப்ளை பன்ற கொன்ட்ரக் நாங்க எடுத்தா கொஞ்சம் அடிக்கலாம்; என்றார்.

‘என்ன நீங்க சொல்றீங்க’ நாங்கெல்லாம் தப்பிச் பிழைச்ச இருக்கிறதே கடவுள் புண்ணியம், வீட்டில இருக்கேக்க இப்பவும் பயந்து, பயந்து கொண்டிருக்கிறம்’ எந்த நேரம் நாங்க ளும் அகதிமுகாமுக்குப் போக வேண்டி வருமோ தெரியேல்லை! அதுக்குள்ளே அகதி முகாமில இருக்கிறதகளுக்கு வயித்திலையடிக்கிற அந்தப் பாவம் வேணும்பா! என்று கூறிக்கொண்டு என்னைப் பார்த்துச்சிரித்தார்.

உணர்வலைகள்

அம்மா!

உன்

தாய்மையுள்ளம்

தவிப்பதை

என்னால் உணரமுடிகிறது!

அழகிய எம்

சிறு கிராபம் விட்டு!

அரசு பயங்கரவாதிகளால்

“அகதிகள்”

என்ற பட்டப்பெயருடன்

அனுபவித்த கஸ்டங்கள்

முகாம் வாழ்க்கையிலே-

முன்னுக்கு வருகின்றன.

அரைராத்தல் பாணுக்காய்

அழுத பழகைகள்!

இன்னமும் என் கண்முன்னே!

முன்னூறு ஆண்டின்

முன்

இழந்த நம் நாடும்

புன்ற நாள்

முதல்

இழந்த நம் வீடும்

சீடசாதீரமற்ற

பேச்சுக்களும்

இனி மேலும் எங்களை

ஏமாறவைக்காது

என்பதனால்.....

திடமான முடிவோடு

செல்கின்றேன்.

- ராஜி

“எம்தி” எழுதும் இலக்கிய ஏடு

**பாட்டுக்களும் கவிதைகளும்
பிரபுல் குமார் மஹந்தாவை
அஸாமின் இளம் முதல்வராக்க
உதவின**

32 வயது நிரம்பிய ஒரு ஆசிரியரின் மகனான பிரபுல் குமார் மஹந்தா- 6 ஆண்டுகாலம் மத்திய, மாநில அரசுக்கு எதிராக நடத்திய மாணவர் போராட்டத்தோடு- புகழ் பெற்ற அஸ்ஸாம் பாடகர்களின் பாட்டுக்களும்- கவிஞர்களின் கவிதைகளும் சேர்ந்தே- அஸ்ஸாம் கணபரிஷத் கட்சி தொடங்கிய 67ம் நாளிலேயே- அஸ்ஸாம் சட்டசபைத் தேர்தலில் பிரபுல் குமாருக்கு வெற்றியைக் கொடுத்தன. இவரைப் போல வயது குறைந்த மாணவர் 64 பேர் சட்டசபைக்கு தெரிவாகியுள்ளனர். இதன் மூலம் கலை இலக்கிய வாதிகளின் பங்களிப்பு - அரசியலை எப்படி மாற்றியுள்ளது என்பது அனைவரும் புரிந்துகொள்ள வேண்டியதொன்றாகும்.

சுபத்திரன் கவிதைகள் என்னோச்சு?

ஆத்மராசங்களை மீட்ட தரிழக ஆத்மநாம் கவிஞனும், ஒருகாலத்தில் புரட்சியினை மீட்ட கவிஞன் சுபத்திரனும் ஒரேவித மரணத்தை அடைந்தது ஆராயப்பட வேண்டிய ஒரு நிகழ்வாகும். எனினும் செத்தபின்பும் சேதக்காதி கொடை கொடுத்தது போல சுபத்திரன் மரணத்தின்பின், சுபத்திரன் கவிதைகளை புத்தகமாக்க சிலர் (பெயர் விரைவில் பிரகடனப்படுத்தப்படும்) பணம் சேர்த்தும், ரிக்கற் விற்றும் குறைவழிப்பயணம் செய்த பணி - பல ஆண்டுகளை தொலைத்து விட்டது. இனியாயினும் சுபத்திரன் கவிதைகளை பணம் சேர்த்தவர்கள் வெளியிட வேண்டும் - அல்லது உரிய விபரங்களுடன் சுபத்திரன் கவிதைகளை அவரின் குடும்பத்தினரிடம் திரும்பி ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். இலக்கிய உலகின் நஞ்சுத்தன்ங்கள் என்றே ஓர் நாள் அணையத்தான் போகின்றது.

**புதுவை இரத்தினதுரையின்
அனைத்து கவிதைகளும்
பெரிய தொகுப்பாய் வெளி வருகின்
றன.**

நமது தலைமுறையில் உலகின் அனைத்து கவிஞர்களுக்கும், தன் கவிதா வீச்சால் முன்னிற்றும் மகோன்னத கவிஞன் புதுவை இரத்தினதுரையின் வெளிவந்த மூன்று கவிதைத் தொகுதிகளும்- ஈழத்திலும்- தமிழகத்திலும்- சிங்கப்பூரிலும் சஞ்சிகைகளில் பிரசுரிக்கப்பட்ட பல நூறு கவிதைகளும்- இந்த மண்ணின் சூரிய வெளிச்சமாய் கனமான அழகிய கவிதை நூலாக விரைவில் வெளியாகின்றது இந்த தொகுப்பின் பின்னாயினும் மெய்யுற்களின்- பொய்யுள்ளங்கள், உய்யுள்ளங்களாக தரிசனம் எடுக்குமென நம்புகிறேன்.

**எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன்
ராஜராஜன் விருதாக 1 லட்சம் பெற்
றுர்.**

தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகம் 1984/85 ம் ஆண்டுக்கான ராஜராஜன் விருதான 1 லட்சத்து ஒரு ரூபாவை எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தனுக்கு இவ்வாண்டு வழங்கியுள்ளது. கான் நடந்து வந்த பாதையின் மறக்காமல் இன்னும் நினைவுகூரும் ஜெயகாந்தன்- பல் மொழி இலக்கியங்களையும் இன்னும் படித்தபடி ஆராய்ச்சி செய்வது சக எழுத்தாளர்களுக்கு முன்மாதிரியாக அமை யட்டும்.

**நல்லூரில் “சரஸ்வதி மஹால்” நூல்
நிலையம்
16ம் நூற்றாண்டில் கொளுத்தப்பட்ட
து.**

தமிழீழத்தை கடைசி மன்னன் சங்கிலியன் ஆண்டகாலம், தமிழர்களின் கலாச்சாரத்தின் பொற்காலமாகும் இக்காலத்தில் நல்லூர் சட்ட (14-ம் பக்கம் பார்க்க)

சிறுகதை

நெருப்பில்
எரிந்த
நிலவுகள்

— கோவை திலீப்காந்த் —

என்ற அப்பாவும் அம்மாவும் அந்தக் கந்தோரிலை கிளாக்காக வேலைபாக்கினம்- நான் அவைக்கு ஒரே ஆண்பிள்ளை- எனக்கு இப்ப ஏழு வயசாகிறது. காலையிலே ஏழரை மணிக்கு அப்பா என்னை உவர்மலைப் பாடசாலைக்கு சைக்கிளை கொண்டு போய் விட்டிட்டு- அப்படியே பக்கத்திலுள்ள தன்னை கந்தோருக்கு வேலைக்கு போயிடுவார். அம்மா மத்தியானச் சமையலை முடிச்சிட்டு எட்டரை மணிக்குத்தான் வெளிக்கிட்டு நடந்துதான் அப்பான்றை கந்தோருக்கு வருவா- நானும் மத்தியானம் படிப்பு முடிஞ்சு பதினெண்டரை மணிக்கு மணி அடிக்கும் போது பன்னிக்கூட வேலிக்குள்ளாலை துள்ளிக் கொண்டு அப்பாவும் அம்மாவும் வேலை செய்யற கந்தோருக்கு ஒடிடுவன். பிறகு பன்றெண்டு மணிக்கு அவையோடை வீட்டைவந்து சாப்பிட்டிட்டு, மத்தியானம் ஒருமணிக்கு டொனூல்ட் அன்றியிடம் இங்கிலிசு படிக்க அப்பாவோடை பெரிய கடைக்கு போயிடுவன். பிறகு நாலரைமணிக்கு அப்பா என்னை வந்து சைக்கிளை வீட்டுக்கு கூட்டிச் செல்லுவார்.

திருகோணமலையிலே செல்வநாயகம் தாத்தாவின்னை சிலை இருக்கிற இடத்தை தெரியாதவர்கள் இல்லையென்றே கூறவேண்டும். தாத்தாவின்னை சிலைக்கு இடப்பக்கமாய் போற ஒழுங்கை நேராய்ப்போய் ஒரு பள்ளத்திலே இறங்கிற இடத்திலேதான் - நாங்கள் மாணிக்கம் மேசன்றை வீட்டை வாடைக்கு எடுத்து இருந்தம்.....

வீட்டை வாடைக்கு எடுத்த புதிசிலை- இரத்தினதுரை மாமா எங்கடை வீட்டுக்கு வந்து அப்பாவைப் பார்த்து "உனக்குன்னடா நூறு கலம்பகம் வந்தாலும் கிவன்கோயிலடியானை ஒருத்தராலும் அசைக்கலாது" என்று சொன்னது இப்பவும் நல்லாய்க் காதுக்கை விழுதுது.

அம்மாவும் அப்பாவும் வேலைக்கு போறவை பெண்டு முன்னுக்குச் சொன்னனான்தானே, அன்டைக்கெண்டு அப்பாவின்றை மூதூர் சிநேசி தரான வாத்தியார் ஒருத்தர் ஒரு பத்துவயது அக்கா - அம்மாவுக்கு உதவியாய் சமையல் வேலைகள் பார்க்க தாயோடு கூட்டிவந்து விட்டிட்டு நாலரைமணி லோஞ்சுக்கு மூதூருக்கு போயிட்டார்.

தனியச் சமைச்சுப்போட்டு கந்தோரிலும் போய் பைல்கட்டுகளோடு அழைஞ்சு கொண்டிருக்கிற அம்மாவுக்கு ஒரே புழுக்கம்- இனிச்சமையல் வேலையை அவசரப்பட்டு செய்யத்தேவையல்ல- பத்துவயது அக்காள் உதவி செய்வாள் என்று நினைச்சுப்போட்டு-அடுத்த நாள் கோப்பி குடிக்கிறக்காக கோப்பிக் கொட்டையை முன்னுக்குள்ள குமாரசாமி மாமாவின்றை கடையிலே வாங்கி வறக்க- அக்காவோடை வந்த அவவின்றை தாய் தானாகவே உரலைக்கழுவி, உலக்கையை சீலையாலை துடைக்கத் தொடங்கி விட்டார்.

உரலிலை கோப்பிக்கொட்டையைப் போட்டு சொன்- சொன் என்று அம்மாவும்- அந்த அக்காவின்றை அம்மாவும்- இடிக்க, நானும் அப்பாவும் போய் ரோட்டுக் கதவோடை நிண்டுகொண்டிருந்தோம் .

சனங்கள்- எங்கடை சிலபுரி ஒழுங்கையாலை விறு விறுவெண்டு நடந்து கொண்டு போகேக்கை கொழும்பிலை கடையள் எரியுதாம்- யாழ்ப்பாணத்திலே என்னென்னவோ நடக்காம் மட்டக்களப்பு வாவியிலே சவங்கள் மிதக்குதாம்- இஞ்சை எங்கடை ஊரிலையும்.

பட்டும் படாததுமாய் சனங்கள் கதைத்துக் கொண்டபோக- எங்கடை ஒழுங்கைப் பள்ளத் திலிருக்கிற இடிஞ்சு கடைக்குள்ளே மணியன்னை நாராயமாய் சாராயத்தை அளந்து வித்துக் கொண்டிருந்தார்.

-இருட்டு மெல்ல மெல்ல நெருங்க- குண்டுச் சத்தங்கள் தைப்பொங்கல் வெடியிலும் பாக்க அதிகமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது- எங்கடை முன் வீட்டிலே இருக்கிற நாகம்மா-கொழும்பிலே இருக்கிற தன்னை 'எக்கவுண்டன்' மகனை நினைத்து ஓடிவந்து அழுது கொண்டிருந்தார்.

"திலீப்" இன்னும் ரி.வி போடல்லையா' முன் கடை குமாரசாமி மாமாவின் மகள் 'பாமினி அக்கா என்னைக் கேக்க வீட்டுத் தெருவாரலில் அப்பான்றை மடியிலே இருந்த நான் விழுக்கெண்டு ஓடிப் போய் ரி.வியைப் போட 'யூ'ல 26 இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் எழுத்தில் ஓடிக்கொண்டிருந்தன....

-உரலிலே இடிக்க கோப்பியை- அம்மாவும் அந்த அக்காவும் அரியனிலே போட்டு அரிக்க- அந்த அக்காவின்ரை அம்மா இடியப் பத்தை அவிக்க- குசினியிலே மாவை சுடு தண்ணியிலே பிசைஞ்சு கொண்டிருந்தார்... நான் குசினிக்கை ஓடிப் போய் சுட்டு ஆறின தண்ணியை கூசாண்டே இருந்து ஊத்தி கிளாசிலே குடிச்சிட்டு- எங்கட இருபத்தி ஆறு இஞ்சு குண்டடிக்க ரிவியிலே- சின்னப்பிள்ளையள் விளையாட்டுக்களை பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

-அப்போது எங்கடை வீட்டுக்கு முன்னாலே லவ்ஸ்பீக்கரில் யாரோ, தொடர்ந்து மாலை ஆறு மணிமுதல்-காலை 6 மணி வரை ஊரங்குச்சட்டம் அமுலில் இருக்கும்- யாராவது வீட்டை விட்டு வெளியே நடமாடினால் சுடப்படுவார்கள்.

-தமிழிலும் சிங்களத்திலும் செல்லிக்கொண்டு லவுட்ஸ்பீக்கர் கார் ஓடிக் கொண்டிருந்தது- நானும் 'ஸ்பைகர் மான்' காட்டுணைப் பார்த்துக்

கொண்டிருக்க பாமினி அக்காவும் ரி.வி பாக்க எங்கடை வீட்டுக்கு வந்திட்டார்.....

ரேட்டிலே இருந்து வந்த அப்பாவும் வீட்டுக்கு வந்து ரேடியோவைத் திருப்பிக் கொண்டிருந்தார் எங்கடை வீட்டைச் சுற்றி நாலுபக்கமும் குண்டுகள் வெடித்துக் கொண்டிருந்தன-

அம்மாவும் அவிச்ச முடிஞ்சு இடியப்பத்தை சொதி கலந்து- ஒரு அவிச்ச முட்டையோடு சேர்த்து ரி.வி பார்த்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு தீத்திக் கொண்டிருந்தார்-

-அந்தப் பிள்ளைக்கு சாப்பாட்டை குடுங்கோ அப்பாறேடியோவை காதுக்குள்ளே வைத்தபடியே அம்மாவுக்குக் கைக்கத்தக்கதாய்சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்- அப்ப நான் திரும்பி தாயையும் மகலையும் பார்க்கிறேன்- குண்டு அப்பவும் பெரிய சத்தமாய் வெடிச்சது. அவை இரண்டு பேற்றை முகத்தையும் பார்க்க எனக்கு பயமாயிருந்தது.

-ரி.வி ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது- ரேடியோவும் தன்ரை வேலையைச் செய்து கொண்டிருந்தது-

-தம்பி அப்பாவைச் சாப்பிடச் சொல்லன் அம்மா சொன்னதும், அப்பா குசினிக்கு போட்டு அடுத்த நிமிசமே கட்டிலுக்கு வந்திட்டார். ரி.வி வைத்திருந்த ஹோலில் தான் அப்பா கட்டிலையும் போட்டிருந்தார். அதாலை நான் படுத்துக் கொண்டே ரிவியைப் பார்த்தபடி நித்திரையா கியும் விடுவேன்-

நானும் கட்டிலிலே படுத்து விட்டேன்- குண்டுச் சத்தத்துடன் வெடிச் சத்தங்களும்- தைப் பொங்கலிலும் பார்க்கக் கூடுதலாய்க் கேட்டுக் கொண்டிருந்தன-

அந்த நேரம் பார்த்து- கறண்டும் தானாகவோ அல்லது ஆரேன் நிப்பாட்டியோ நின்றுட்டு து- அம்மாவும் மூதூர்த் தாயும் மேசை விளக்கை

கொளுத்தி சாப்பிட்டு முடிய ராத்திரி ஒன்பது மணிச் செய்தி ரேடியோவில் சொல்லத் துவங்கி விட்டது-

-பற்றியிலை வேலை செய்யுற எங்கடை ரேடியோவில் வெகு கிளியராக எல்லாம் விழுந்தது.

-வெலிக்கடைச் சிறைச்சாலையில் குட்டிமணி-தங்கத்துரை- அன்பழகன்- ராசசுந்தரம்... பெயர்களும் நீண்டு கொண்டிருந்தது- செய்தி வாசிப்பும் நீண்டு கொண்டேயிருந்தது-

-எங்கட விட்டுக்கு முய்ப்பது கட்டைக்கு மேலே திரியாயிலுள்ள அன்பழகன் வீட்டிலுள்ளவர்கள், வைத்த ஒப்பாரி- அந்தக் குண்டு வெடிப்புகளுக்கு இடையிலும் வெகு தெனியா எங்களுக்கு கேட்டது- அந்தக் குடும்பம் அழவில்லை கிராமமே அழுது கொண்டிருந்தது...

"குட்டிமணியே கட்டப் பொம்மனே போட்டியோ...

"செங்கம்பளமே தங்கத்துரையே செத்துப் போனியோ ...

என்று அம்மாவும் ஒப்பாரி வைக்கத் துவங்கி விட்டாள்... துவக்குசனின் சன்னகிகள் எங்கடை சிவபுரிச் தெருவில் தேன் கூட்டிலிருந்து ஓடும் தேனிக்கள் போல பறந்து விழுந்து கொண்டிருந்தன...

அம்மா அழுதபடியே கட்டில்லை கிடந்த என்னை, தூக்கி தன்ரை தோளில் போட்டிட்டாள். அந்த மூதூர் அக்காவும்- தாங்களும் கொண்டுவந்த போட்டலங்களோடு எங்கடை வீட்டுக்கு பின்னூலை போக, அப்பா கேற்றுக்கை போய் எட்டிப்பார்த்திட்டு வந்தவர், அம்மாவும் நானும் நிண்ட இடத்திற்கு ஓடிவந்து விட்டார்.....

- துவக்கோடை கரியங்கள் வாளுங்கள்- சிவன்கோயில் செல்வநாயகம் சிலை- பள்ளத்து

வீடுகள்- எல்லாம் எரியுது, நிண்டால் சுட்டுப் போடுவான்கள்-

என்டவர் என்னை அம்மாட்டை இருந்து வாங்கிச் சும்மந்து கொண்டு- கையைக்காட்டிவிட்டு- பின்வீட்டை தாண்டி- தெருவைத்தாண்டி- பேந்து ஒரு கவுண்டேந்து வீட்டைத் தாண்டி- ஒரு மதி வேறி உவர்மலைக் காட்டுக்குள்ளே எல்லோரும் போட்டம்... எங்களுக்கு முன்னாலையும் பின்னாலும் கணக்கச் சனகிகள் ஓடிவந்து கொண்டிருந்தார்கள்.....

-அந்தப் பத்தைக் காட்டுக்குள்ளே நானும் அப்பாவும் தடியனை உயத்தி நுழைஞ்சுகொண்டிருக்க பின்னூலைவந்து கொண்டிருந்த அம்மா...

"ஐயோ குட்டிமணி போட்டானே- ஐயோ தங்கத்துரை போட்டானே... பாடையிலை போவான்கள் எங்கடை புள்ளையனைக் கொண்டு போட்டார்களே பாவியள உங்கடை புள்ளை குட்டியன் நாசமாகப் போவான்களடா... - என்று அம்மா கத்த... அப்பா அம்மாவின் வாயைப் பொத்தி ஒரு பத்தைச் செடிக்கு கீழே குந்தி விட்டார்,

-திருக்கணமலை நகரத்திலே இந்த உவர்மலைக் காடுதான் உயரமா இருந்தபடியால் நாள் என்ன நடக்குதென்று அப்பாக்கு மேலை ஏறி நிண்டு பார்த்தன் அம்மாவோ தலையிலை கையை வைத்தபடி வெம்பி வெம்பிக் கொண்டிருந்தார்.

-நானும் நாலுபக்கமும் திரும்பிப் பார்க்கிறேன் நெருப்பிலை எரிஞ்ச நிலவுகள் போல... கடையள் வீடுகள்- கோயில்கள் ஆக்கள் நெருப்பிலை எரிவிறதை அண்டைக்கு லையிற் இல்லாத படியால் என்றை கண்ணூலை வடிவாய்ப் பார்த்தன்.....

-தம்பி உப்பு வெளி- ரவுண்- சிவபுரி- பெரியகடை எல்லாம் கொழுத்தி சகல சாமான் களையும் லொறியிலை ஏத்திக் கொண்டு போளுள்

கனாம்- பக்கத்திலே மரத்தடியில் படுத்திருந்த தலை வாத்தியார் தங்கவேலு கேள்வி ஞானத்தில் ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.....

-மாஸ்டர் எங்கடை பொடியுவிட்டை ஒண்டும் இல்லையே-

-ஆதென்ன காதையளோடை படையே வருகுது-

-ஊரடங்குச் சட்ட நேரத்திலே- ஊரை அடக்கவேண்டியவை உயிரை எடுக்க வருகினம்-

-இப்பிடி அப்பா சொல்லிக் கொண்டிருக்க எங்கடை வீட்டுக்குகிட்ட அந்த இங்கிலிசு ரி வி படத்திலே வந்தமாதிரி பெரிய குண்டுச்சத்தம் ஒண்டு ரெண்டு மூண்டு தடவை கேட்டது-

அதோடை அவையின்றை துவக்கு வெடிச் சத்தமும் குண்டு வெடிச் சத்தமும் தண்ணு குறையுற தொட்டியாலை ஒடுற பைப்புத் தண்ணிமாதிரி குறைஞ்சுகொண்டு இருந்தது ...

-நாங்கள் படுத்திருந்த காட்டுக்கு மேலே ஒரு ஹெலிகொப்டர் கீழே விழுறமாதிரி பறந்து கொண்டிருந்தது-

-எரியுறது காணுது எண்டு- ஹெலி கொப்டரிலே இருந்து எண்ணை ஊத்துருங்குள்- இன்னும் நல்லாய்க் கொழுத்தப் போருங்களாக்கும்-

தங்கவேலு மாஸ்டர் அப்பாவுக்குச் சொல்ல அப்பா என்னையும் அம்மாவையும் பிடித்தபடி நிலத்திலே குந்திக்கொண்டிருந்தார்.

-இடி மூழ்க்கம் ஓய்ந்தது போல துவக்குச் சத்தங்கள் குறைந்து கொண்டிருந்தன-

-அடுத்த நாள் சூரியனும் சிரிக்காமல் மெல்லத் தலையைக் காட்டிக் கொண்டு வர அம்மா எழும்பி தன்னை மேல் சட்டையை சரி செய்து விட்டு என்னைத் தூக்கிப்படி காட்டின் நாலு பக்கமும் பார்த்தாள்-

-மரங்களையும் சனங்களையும் எண்ண யாதபடி கூட்டம் நிறைந்திருந்தது-

-அண்ணை உங்கடை வீட்டடியிலே பொடியன் அடிச்ச பம்லாலை தான், அவை திரும்பிப் போட்டினம்- யாரோ நாலைஞ்சு பொடியன் வந்து அப்பாவுக்குச் சொல்லிப் போட்டு- நிண்ட சனங்களை வீட்டுக்கு போகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

எனக்கெண்டால் நித்திரை பொத்துக் கொண்டு வந்தது- குண்டை நினைச்சு பயந்து ராத்திரி நித்திரை பறந்திட்டுது. இருட்டில் ல மாறிக் காட்டுக்குள் இருந்த மூதூர் தாயும் மகனும்- எங்களை அடையாளம் கண்டு கிட்ட வந்திட்டினம்.

நானும் அப்பாவும், அம்மாவும் அவையும் மெல்ல- மெல்ல நடந்து ரோட்டிலே கரியன்கள் வாருங்களோ எண்டு பயந்து கொண்டு- எங்கடை வீட்டுக்கு போன.....

-எங்கள் வீடு-

-கேற் பூட்டிய கல்வீடு-

-கதவுகள் பூட்டிய வீடு-

-சீற் பூட்டிய வீடு-

எல்லாம் எரிந்து- கண்கள் உடைய சாம்பல் தான் மிஞ்சி இருந்தது-

அம்மாவின் தாலிக்கொடி- என்னை சங்கிலி காப்பு- அப்பான்ர காசு வைச்ச குட்டேகம் இல்லை- எரிஞ்சு மாதிரியும் இல்லை. அது போலத் தான் ரிவியும்- டெக்கும்..... உடைஞ்சு தண்ணு களும் இல்லை. எரிஞ்சு கரும்பும் இல்லை.....

நாங்கள் சாம்பலுக்கை உழவு செய்து கொண்டிருக்க- வீட்டுச் சொந்தக்காரன் வதவத வென்று வந்து "வாடைக்காசைத் தாறியனே" என்று அப்பாவைக் கேக்க- மூதூர் அக்கா தேத்தண்ணிப் பாணையை மூட்டத் தொடங்கினார்.

அப்போது பக்கத்து வீட்டு ரேடியோ யூலை 24ல் நடந்த சம்பவங்களில் பாதிக்கப்பட்டவர்

களுக்கு நஷ்டஈடு வழங்கப்படும் என்பதை உரத்து வாசித்துக் கொண்டிருந்தது - பொலிசுமார் ரேடியோ பூட்டின வானிலை வந்து அமைதியாய் இருங்கள் என்கிட்டு போட்டினம்.

- ராத்திரி எங்கையடா தம்பி டியூட்டிக்கு
- போனீஸ்கள்

பைப்பில் தண்ணி எடுத்துக் கொண்டிருந்த கிழவியின் கதையைக்கேழமலேவான் சென்று விட்டது.

தேத்தண்ணியைக் குடிச்சபடி, நானும் அப்பாவும் தெருவக்கு போனம் முன் வீட்டுக்குமாரசாமி மாமா- பக்கத்து வீட்டு தெய்வி மாமா முன்வீட்டு கணைக்கிமாமா, எல்லோரும் எங்கடை வீட்டுக்கு முன்னாலை கிடந்த ரோட்டுப் பைப்பிலை தண்ணி எடுக்க வாளியை வைச்சிட்டு அப்பாவோடு கதைக்கத் தொடங்கி வட்டனர்...

-உனக்கென்ன கிளாக்கர் கவுன்மேந்து நஷ்டஈடு தரப்போகுது- புதுசாய் சாமான் களை வாங்கலாம்-

-சமாண வாங்கலாம் உயிரை ஆருமடை வாங்குறது

அப்பா கதையை முடிக்கேல்லை... கண் முடிக்கண்துறக்குறதுக்குள்ள கரியன்கள் றக்கிலை வந்து, எங்கடை வீட்டு வாசற்படியிலை றக்கை நிற்பாட்டி துவக்குகளோடை வெளியாலை குதிச்சான்கள்

-இந்த லூட்டு ஆம்புளையள் எங்கே- என்று ஒருவன் கேக்கவும், அம்மா ரோட்டுக்கு வரவும் சரியாய் இருந்தது..... ஒரு கரியன் ஓடிவந்து அப்பாவை றக்குக்குள்ளை இழுத்துப் போட-மற்றக் கரியன்கள் மற்றவைகளை பிடிச்ச தூக்கி எறிய அம்மா என்னை அப்படியே தூக்கிப்போட்டாள்.

அம்மா ஏதோ சிங்களத்தில் கரியன்களோடு கதைக்க அவங்கள் ஒண்டும் களாமல் றக்கை ஓட்டிக்கொண்டு ஓடிட்டானுங்கள்.

இது நடந்தது 27-7-1983ல் இப்ப 1985 புரட்டாதியும் பிறந்திட்டுது ஆரையோ பிடிச்ச இலங்கை முழுவதும் அம்மா விசாரிச்சப்போட்டார்.

என்றை அப்பாவையோ மற்றவையையோ றக்கிலை ஏத்தேல்லையெண்டும், அப்படியான ஆக்

கள் எங்கையும் தங்கட்டை இல்லையெண்டும் எங்களுக்கு எழுதிப்போட்டான்கள்.

சிலபேர் சொல்லுகினம், அப்பாவையும், அப்பாவோடை ஏத்திய

மற்றவையையும் அன்டைக்கே உயிரோட ரயர் போட்டு

கொழுத்து போட்டாங்களைண்டு.....

நான் என்டால் இதை நம்பேல்லை.

அப்பா இன்னமும் எங்கேயோ இருக்கிறார் என்றுதான்...

நானும் அம்மாவும் நினைக்கின்றோம்.....

எங்கையாலும் என்றை அப்பாவைக் கண்டால் எனக்கொரு கரயுதம் போட்டிடுங்கோ.....

சோவியத்தின் சங்கீதம் -வித்யா-

இலங்கையில்

பயங்கர வாதத்தை

எதிர்க்கும்

சோவியத் யூனியனை.....

நீ

எங்கள் மண்ணின்

விடுதலைக்காக

களத்திலும் தெருவிலும்

காட்டிலும்

வீட்டிலும்.....

உயிர் விடும்

தமிழர்களின்

விடுதலை தாசத்தை

ஏற்க மறுத்துத்தானு.....

இன்று (7-2-1986)

இலங்கையில்

பயங்கர வாதத்தை

எதிர்க்கிறோம் என.....

இலங்கை வானொலியிலேயே.....

செய்தியாய் விழுந்தாய்.....

லெனினையும் ஸ்டாலினையும்

நாங்கள்

இன்றும்.....

அர்ச்சிக்கும் போது.....

நீயா

லெனினும் ஸ்டாலினும்

அணைந்து விட்டார்கள்

என்று தானே.....

இப்படியொரு வாசகத்தை

எழுதினாய்.....

- புரிசிறதா உனக்கு -

- சாஜ்-தேவ் -

நீண்ட நாட்களுக்குப் பின்,
என் இனிய லெப்பி!
அன்று-
இடை விடாது உன் இடையிலும், தொடையிலும்
என் பிஞ்சு விரல்கள் வருடியபோது,
உன், சற்றே அகன்ற விழிகள் அங்கலாய்ப்பதை
இன்று, எண்ண-
'பொம்பர் விமானங்கள்' வட்டமிடுவது போல.
நீ,
சிரித்துச் சிணுங்கி நாணிடும் போது,
பொய்க் கோபம் உன் முகத்தைச் சுவிசரிக்கும்.
உன், இதழ்களைச் சுவைத்து
என் சிறிய களைப்பின்
தாகம் தீர்த்து-
மீண்டும் பளிங்குமேனியை
மைதானமாக்குவேன்.
உன்,
மார்புத்தசையின் நெரிவிலே
நான் பெற்ற இன்பம், கூடவே
நீயும் பெற்ற இன்பம்
காமத்துப்பாலிலே கலங்கிப் போகும்.
என்வளே!
உன், நடையழகு இல்லை அசையும் இடையழகு.
'ஆர்மட் கார்' கண்ணிவெடியை எண்ணி
அசைவது போல ...
உன்,
'குயூடெக்ஸ்' விரல்கள், உடன் கூரிய நகல்கள்
எஸ்-ஏ-ஆர் எயிட்டி ரவைகளைப் போல.....
உன்,
நீளமான மூக்கை- சொட்டு இழுத்து- இது
ஆழமான அன்புக்கு அடையாளம் என்பேனே,
மறந்திருக்க மாட்டாயே- லெப்பி!
என், அரும்பு மீசையும், வழிக்க முளைத்த குத்துத்தாடியும்-
உன், நிலா முகத்தில் ஆளமாய்க்குத்த,
முகத்தை இழுத்து என், நெஞ்சில் பதித்து
'ஹிற் பொசிசனைப்' போல.....
இடுப்பை அணைக்க அந்தநாட்களும் நகர்ந்துபோயிற்று.
என்னை, உனக்கு நினைவிற்குக்கிறதா?
'கோல் பேஸ்' கடந்து, உன்னையும் இழந்து,

உன் இனத்தைச் சோந்த,
 'குரும்பைக் காரரின்' கொடூரம் தாண்டி,
 கொழும்பு முகாமிலே 'கியூவில்' நின்று,
 கப்பலேறி சொந்தப் பூமிக்கு-
 அதியாய் வந்து-
 தமிழகத்தில் நெய்யூற்றிக் தம்மைக் கொழுத்த,
 வீடியா பார்த்த கற்பனைத் தமிழனில்
 நானும் ஒருவன்.

இப்போது
 புரியுமென நினைக்கின்றேன் இல்லையேல்-
 வெப்பி! உன்னையும்
 இனவாத மனவக்கிரம் பீடித்திருக்கிறதா?

ஒடுக்கு முறைகளை உணர்ந்து,
 கற்பனைத் தமிழனின் மரபைத் தாண்டி,
 ஈழத்தமிழன்- நாமெனக்
 கிளர்ந்தோம்!

இறமைப் போராட்டம்
 உடமைப்பாட்டுடன் முன்னேறியது.

இன்று- பேரூ மட்டும் ஏந்திய என் பிஞ்சு விரல்கள்
 மரத்துப்போயின.

உன்; இடையும், தொடையும் இதற்கு ஈடுகொடுக்கா
 உன், விழிகளின் மருட்சி,
 எனக்கக் கோபமூட்டும். என்னெனில்-
 'பொம்பர்கள்' பறக்க

'காலக் கடன்களை இடையில் நிறுத்தி; ஓடி மரத்தின் கீழ்ப்
 பொசிசனாகும்' கஷ்டத்தை- நினைப்பூட்டுவதால்

'திருமலை' ஏரியா இறங்கிட,
 கையினில் ஜெனிக்கைட்' பெட்டியும்,

தோளிலே, ஏ.கே யும், இடுப்பிலே, கிரணைட்டும்
 பையிலே 'லெனினின்-நூல் திரட்டும்'

மனத்திலே எதிரியின் இலக்கும் - சுமக்க
 என்,நாவரண்டு

தாகம் தாகம்.....

என இதழ்கள் ஓலமிட

மேலும், கீழும் நாவசைந்து சற்று நனைக்க,
 மீண்டும் வரண்டு போக,

உன், இதழ்கள்: என்- நினைவில்..... தோன்ற
 வேட்டுச்சத்தம் 'கொக்குழாய்' முகாமில்,

அருகே கேட்ட அந்த மறுபடிச்சத்தம்
 என் 'கம்மபினாக்' கின் மேற்புய ஓரம்

குருதியில் நனைய,

அந்த உவர் ருசி உறுஞ்சி

இதழ்கள், தாகம் தீர்த்திட்ட போது

உன், இதழ்களில் குடித்த தேன்

இப்போ

வேப்ப நெய்யாகி.....

உன், பனிங்கு மேனியில்..... அன்று

நான் செய்த 'பீல்ட்டுக்கும்'

என், வரண்ட உடலால்

சிவந்த விழிகளுடன்- இன்று

நான் செய்கின்ற 'பீல்ட்டுக்களுக்கும்'

வித்தியாசம் நிறைய இருக்கிறது

உன்

மார்புத்தசையில்

கற்பனைப்பாலைக் குடிக்க அடிக்கடி

'விகாரமா தேவி' கூட்டிச் செல்வேன்.

ஊட்டச்சத்திற்கு 'பால்' குடிக்க

இங்கு பால்ச் சபையும் குறைவு

'தொண்டமானின் கால் நடைகளும்' குறைவு

புரிகிறதா உனக்கு

பையிலே பணமுமில்லை

அசையும் 'ஆமர்ட்காரினை' நோக்கி

என் இலக்கு இருப்பதால்- இப்போ

உன் அசைவுகளைப் பெரிது படுத்த

என்றால் முடிவதில்லை

உடைந்து பொருந்திய என் கையில்-

அடிக்கடி முழங்கும் SAR-80,

உன், குய்டெக்ஸ் விரல்களைப் போன்ற

அந்த ரவைகளை விழுங்கிக் கொண்டிருப்பதால்

உன்,

விரல்களையும் இழந்து கொண்டிருக்கிறேன்,

மேலும்,

அன்பே!

உன் நீளமான மூக்கு இப்போது எனக்கு

அசிங்கமாகத் தெரிகிறது. ஏனெனிக்,

பாஷிஷத்தின் மறு பெயரென்றும்

நவீன ஹிட்லரிசம் என்றும்

எல்லாரும் சொல்கிறார்கள்.

என்ன புரிகிறதா உனக்கு?

தேச ஆளுமை பற்றியது- அது.

உன்;

ஹிற்பொசிசன்,

எனக்கும் பழகிப்போய்விட்டது.

நான் இப்போது எய்வதெல்லாம்

கருத்துக்களும்' ஈயக்குண்டுகளும் தான்.

என் இனியவளே!

உன்னை அழைத்து, என்னுடன் இணைந்து;

செங்கொடி ஏந்தி, செம்பாலைவகுக்க- நான்
விரும்பாமல் இல்லை.

எனக்கு இன்னமும் வேலை இருக்கிறது
என்றும்பட்டும் கூறமாட்டேன்.

புரட்சிப்பழுவைக் குறைத்துக்கொள்ள
எங்கள் கூட்டும் அவசியம் தான்.

நானும், மார்க்சியம் ஓரளவேனு கற்றவன்தான்.

உங்கள் இன எஜமானின்- ஏவல் நாய்களும்,

எங்கள் இன எஜமானின் ஏவல் நாய்களும்,

எங்கள் கூட்டை அனுமதியாது.

என்ன,

புரிகிறதா உனக்கு.

நிற்க,

அன்பே!

ஒரு முறைதானும் உன்னைச் சந்தித்து
எமது போராட்டம் பற்றியும், எங்கள் புரட்சி பற்றியும்

முத்தமிட விரும்புகிறேன்.

நான் கொழும்பு வருவது சாத்தியமில்லை.

ஏற்கனவே தேடப்பட்டவன்;

ஐ.சியையும் தொலைத்தவன்.

நீ, இங்கு வரலாம் தானே- என

எண்ணலாம் அதுவும் முடியாது.

ஆயாம்

இங்கேயும் 'குரும்பைக்காரர்கள்'

நிறைந்திருக்கிறார்கள்- எதையுமே புரிந்துகொள்ளாமல்

உன்,

வெண் தோலும், பொங்கட்டும்,

பெயரும், பேச்சும்- உன்னை இங்கு

C.I.D. என்றல்ல,

C.I.A. என்றே முடிவு செய்து விடுவார்கள்.

ரமிலினால் இறங்க- உனக்காக

'மின்கம்பங்கள்' காத்திருக்கும்- இந்தப்

புரியாத கூட்டத்தை வளர்த்த

தலைவர்களுக்காக- நாளை காத்திருக்கும்

அந்த 'மின்கம்பங்கள்'.

நான்,

வந்து நியாயம் பேசி,

சோஷலிசம் சொல்லிக் காக்கவும் முடியாது;

நானும் 'காக்கைத்தீவினருகே'

'காம்ப்' பண்ணியிருப்பவன்.

என்ன புரிகிறதா?

கட்சிகளிடையேயுள்ள முரண்பாடுகளைத் தீர்ப்பதிலும்,

உட்கட்சிப் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைப்பதிலும்

'காக்கை தீவு'-

ஈழத்தில் ஒரு மகத்தான இடத்தை பிடித்துள்ளது.

இது-யாரும் மறுக்கமுடியாத உண்மை.

காலம் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது.
 எஜமானர்களின்-
 வக்காளத்து உதிரிகளை—அதாவது
 இந்தக் 'குறும்பக்காரர்களை' இரு சாராரும்
 ஒரு நாள் இழப்போம்.
 எஜமானர்களை.
 நாங்கள் வெல்லுவோம்.
 அநாதபுரத்தில் மறைந்து போன
 மார்க்கின் சுவடுகளும்'
 மறுபடி தெரியும்.
 மறுபடி எங்கள் கரங்களில்
 செங்கொடி உயரும்.
 காமத்துப் பசிக்கல்ல -லெப்பி!
 கம்யூனிஷ்ப்பசிக்காய்!-என்ன
 புரிகிறதா. உனக்கு!!

அஞ்சப்போவதில்லை

-கே. எம். ரவி-

நாங்கள் அஞ்சப் போவதில்லை
 ஏனெனில்
 நாங்கள் எம்மையே
 நன்கு புரிந்து கொண்டோம்

எமது உரிமைகள்
 பறிக்கப்பட்டதை
 அறிந்து கொண்டோம்
 அது
 அரசினால் மாத்திரமல்ல
 சுரண்டுபவர்களினால் கூட

அதிகார வெறியும்
 பதவிப் பேராசையும்
 அரசியல் தெரிபாதோரின்
 அந்தரங்கம் என்பது
 வரலாறே தான்

நாம் மக்களுக்காய்
 மக்கள் எங்களுக்காய்

இதிலே
 இரண்டாவது தான்
 அவர்களுக்குத் தெரிந்தது

நாங்கள் சாகசங்கள் காட்டத்
 துணிந்து
 களத்தில் இறங்கி விட்டோம்
 கியூபாவின் கஸ்ட்ரோவும்
 சினாவின் குவாவும், மாவோவும்
 எங்கள் வழிகாட்டிகள்
 என்பதால்
 நாங்கள்
 அஞ்சப் போவதில்லை

வழி காட்டும் வரலாறு
 பதவிக்காய்
 வரலாறு மாற்றி விடாது
 எனவே
 நாம் எதற்கும்
 அஞ்சப் போவதில்லை

நவீன ஐரோப்பிய நாடகம் [சென்ற இதழத் தொடர்ச்சி]

மரபு வழிச்சிந்தனையில் மனிதன் தெய்வீக நிலையினின்றும் வீழ்ச்சியுற்ற, ஆனால் பகுத்தறிவு வாய்ந்த பிராணி என்ற கருத்து ஸ்கிரமாய்ருந்தது. ஒவ்வொரு மனிதனும் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த அறநெறிப் பாத்திரம்; அவன் அறநெறிச் சித்தத்தினால் உந்தப்படுபவன், அவனது அற ஆழுமையின் வெளிப்பாடே அவனது பாத்திர அமைப்பு-ஒழுகலாறு

ஆனால் புதிய உளவியலின் மறத்தாக்கத்தினால் மனிதன் பகுத்தறிவுடைய பிராணி என்ற படம் வெளிவந்த தொடங்கியது: அவன் படுமோசமான பகுத்தறிவுக்கு புறம்பான விலங்கு, பரம்பரை, சூழ்நிலை என்பவற்றால் தீர்மானிக்கப்படுபவன், செலுத்துப் துண்டுதல்கள் இயல்புக்கங்கள், பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத மனப்போகுகள் திரண்டு கிடக்கும் மூட்டை என்ற சித்திரமே ஸ்திரமாய்கியது. இம்மாற்றத்தின் பயன்களால் ஒன்று மனிதனது பெருமைக்கும் கௌரவத்துக்கும் சான்று என மரபுவழிச்சிந்தனையாளர் போற்றிய பண்புகள் அழைத்தும் அவன் தன்னைச் சூழலுடன் சரிசெய்து கொள்ளும், அல்லது முரண்படும் விடயங்களே எனக்கூறவாக மதிக்கும்நிலை ஏற்பட்டமையாகும். மதிப்பு, மானம், வீரம், பயந்தாங்கொள்ளித்தனம், சுயபரித்தியாகம், பாபம், காதல் ஆகியவை எல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவின் நூதனமான விளைவே என்ற புதிய விளக்கம் தரப்பட்டது. இவைகளைத்தவிர மிகப்பேரழிவு உண்டாக்கிய கருத்து ஒரு மனிதனின் பாத்திரம் (அறஆழுமை) பற்றிய மரபுக் கொள்கையாகும்; அந்த நம்பிக்கையின்படி நாங்கள் எல்லோரும் கணிக்கத்தக்க அளவுக்கு வற்றிவிடும் விசேட தன்மைவாய்ந்தது என இனக்காணக்கடியாகும் தனக்கென வரலாறு உடையதுமான தனித்துவம் ஒன்று உள்ளவர்கள்; ஆனால் மனிதன்- எந்த ஒரு மனிதனினும்- பாத்திரங்களை ஏற்று நடிக்கும் தொகுதி மட்டுமே என்ற புதிய கருத்து வளர்ந்ததால் முற்கூறிய கருத்து மண்கொளவியது எல்லாமே சார்புரிதியானது தான் என்ற கருத்தின்

தாக்கத்தால் அரிக்கப்பட்ட இருபதாம் நூற்றாண்டு மனிதன் அந்நியமாகி, தனிமைப்பட்டு, துண்டாடப்பட்டு, விளங்க முடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டான். இதனைச் சமகால அனுபவத்தில் எளிதில் கண்கொள்ளலாம்.

சிந்தனையில் வல்ல நாடகாசிரியர்கள் இந்த ஆத்மீக குழப்ப நிலையை உன்னிப்பாக அவதானித்தால் "அரங்கியலார் இயக்கம்" (தேயுட்ரிகலிஸ்ஸ் நூல்மென்ற) என்ற புதிய கலைத்தத்துவத்தால் கவரப்பட்டனர். இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பமுதல் இது பிரபலம் பெறலாயிற்று. சர்ரியலிஸ்ம், எக்ஸ்பிரெஷனிஸ்ம், அபத்த நாடகம் முதலிய பல பிரிவுகள் இதில் அடங்கும் புதிய பரிசோதனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. நாடகக்களையில் மேற்குறிப்பிட்ட 'ஸ்தீலி'கள் எல்லாம் நவீன மானிடத்தின் அனுபவத்தின் பண்பையும் (பாத்திர) இயல்பையும் சித்தரிக்க எடுத்த முயற்சிகளே. இரண்டாம் பட்சமாகவே அவற்றை விவாக்கியானம் செய்வதற்கு முன் வந்தன. வரலாற்றுரிதியில் முக்கியமானதாகிய 'சர்ரியலிஸ்ம்' நவீன மனிதனின் உண்மையான அக வாழ்வாகிய குழப்ப நிலையில் அவன் அனு

■ காவல் நகரோன் ■

பலீக்கும் நினைப்பும் உணர்வும் நிசுமுமாற்றை விளக்க முன் வந்தது. அதில் காணப்படும் வக்கிரங்கள், இணைப்பு இன்றித் துண்டு துண்டாயிருத்தல் தெளிவற்ற பயங்கரக்கொடையிருத்தல் சில சமயம் மிகவும் கேலிக்கூடமாயிருத்தல் போன்ற வித்தியாசமான அம்சங்கள் நிறைந்த தற்கால வாழ்வில் மனிதனின் அனுபவத்தைச் சித்தரிக்க முயல்கிறது. சர்ரியலிஸ்ம் (Surrealism) தாதாய்ஸ்ம் (Dadaism) என்ற இரண்டு இயக்கங்களும் அரங்கக் கலையைப் பொறுத்த வரையில் மலட்டுத்தன்மையுற்றன என்றே கூறவேண்டும், ஏனெனில் அவை ஏதாவது கணிக்கத்தக்க பயன் விளைத்த நாடகம் எதையும் படைத்து அணிக்கவில்லை. ஆனால் அவை முக்கியமானவை,

ஏனென்றால் அவை அரங்கியல் மரபுக்கு உயிர்ப்பை ஊட்டி' இதுவரை முயற்சி செய்யாத புதிய உத்திகளைக்கையாளும் வாய்ப்புகளை உண்டாக்கின 'எக்ஸ் பிரெஷனிஸ்ம்' அரங்கியற் செய்முறைகளைப் பாடித்ததுடன் பல முக்கியமான நாடகங்களும் தோன்ற வாய்ப்பளித்தது. இது உணர்ச்சி நிலைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து நாடகத்துறையின் 'இயக்கம் என்ற வகையில் 1ம் உலகப்போருக்குப் பிந்திய ஜோர்மனியின் எழுத்தாளர்களின் கரங்களிலேயே வளர்ந்தது நாகரிக இலம்' சியங்களின் துணைகொண்ட பாதிப்புற்ற உணர்ச்சி- தபமைப் பொறுத்த வரையில் செல்லாக் காசாய்விட்ட சமூக அரசியல் விதிகள் வழக்கங்களால் கைவிடப்பட்ட உணர்ச்சி உணர்ச்சி ஒன்றைப் பற்றியேதாம் பேசலாம் கவலைப்படலாம்; புதிய உலகத்தைக் கட்டி எழுப்பப் பயன்படுத்தலாம். தாம் எப்படி உணர்ச்சியாளர்கள் என்பது ஒன்றே நிறும். தாம் சொந்தமாக உணர்ந்த அச்சம், வெறுப்பு ஒன்றும் விளங்காப் புதிர் என்ற ஏக்கம், உணர்ச்சிக்கட்டில் காட்டில் விட்ட உணர்வு ஆகிய இவையே தமக்கே நிச்சயமாகத் தெரிந்த விடையங்கள். அவர்கள் தமது ஆத்திரத்தை வெளிப்படுத்த, ஒரு கூக்குரல் ஒரு கத்தலும், இடதுசாரி அரசியல் கலந்த தொனி ஆகியவைகளை உள்ளடக்கிய ஒரு வகை நாடக இலக்கிய ஆக்கமும் அரங்கேற்றமும்' அர்களது எண்ணத்தைப் பிறருக்கு வழங்கப் பயன்பட்ட தொடர்பு சாதனமாயிற்று' ஜோர்ஜ் கைசர், ஏனென்ற ரொல்லர் போன்ற நாடகாசிரியர்களும் எட்வின்பிஸ் நேற்றி போன்ற நாடக இயக்காளர்களும் விரைவில் பிரபலமடைந்து மேற்கு உலக அரங்கக் கலை அனைத்தையும் தமது பாதிப்பின் கீழ் கொணர்ந்தனர்.

இக்கால முயற்சிகளின் பெரும் பகுதியும் பெரும் விருப்புடன் பேசப்பட்டும், வீரப்புவன் வாதிடப்பட்டும் வந்த "இஸ்ம்"களும் வடக்கே சுவிடன் நாட்டில் பிறந்த ஓகஸ்தர் ஸ்ட்றிண்ட் பேர்க் (1849-1912) என்ற நாடகாசிரியரின் படைப்புகளில் ஏற்கனவே முனைவிடத் தொடங்கியிருந்தன. அவரது ஆரம்பகால நாடகங்கள் யதார்த்த (றியலிஸ்ற்) வகையைச் சார்ந்தவையே "தந்தை" "மிஸ்ஜூலி" ஆகிய நாடகங்களில்

ஆழ்ந்த சோக உணர்வைச் சித்தரித்தார். ஆனால் மனித பாத்திர அமைப்புக்கும் மனித தொடர்புகளுக்கும் இடையில் என்றும் காணப்படும் தெளிவின்றமையைச் சிந்திக்கவோ, உலகை ஒரு பயங்கரக் கற்பனை நனவுக் காட்சிக்குக் கிட்டிய சித்திரமாகக் காட்டும் தமது விருப்பையோ நிறைவேற்ற அவருக்கு நாடக யதார்த்தம் என்ற முறை திருப்தியாக இல்லை. "மரணத்தில் நாட்டியம்," "டமாஸ்கஸுக்கு" ஆகிய நாடகங்களில் அவர் புதிய நாடகவடிவங்களைப் பரிசாதினை செய்தார். சூறியீடு, மறைந்த உருவக்கத்தை (அலெகறி) உயர்கற்பனை ஆகியவைகளைக் கலந்து தமது புதிய படைப்புகளைச் செய்தார், இவ்வடிவங்கள் மூலம் பாத்திரங்கள் வெவ்வேறு பிறப்பு எடுக்கும் போது உணரும் தன்மைகளைச் சித்தரிக்க எத்தனித்தார். காலம், இடம், என்ற தத்துவங்களுக்கு ஊடாக முன்னும் பின்னும் இயங்கி மனித அனுபவத்தின் பொருளற்ற தன்மை, பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத பண்பு துன்புறுத்தும் இயல்பு ஆகியவற்றை நாடக பரிபாஷையில் வெளியிட முனைந்தார். மேற்கூறிய நாடகங்களிலும் "ஒரு கனவு நாடகம்", "ஸ்பூக் சொறெறூ" என்ற நாடகங்களிலும் அவர் பிற்காலத்தில் பிரபலமடைந்த "சர்யலிஸ்ற்", "எக்ஸ் பிரெஷனிஸ்ற்" அறிமுறைச் செய்முறை வகைகளின் அடிப்படையிலும் அமைந்தையும் பயன்படுத்தியுள்ளார் அவரது சொந்த வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த ஆழ்ந்த சோக அனுபவங்களை வைத்துக் கொண்டு அவர் அரங்கியற் தத்துவத் (தியேட்ரிக்கலிஸ்ம்) துக்கு அவசியமானவற்றைத் தெளிவுபடுத்துவதில் வெற்றி பெற்றார் அவரை பின்பற்றிய நாடக எழுத்தாளர் எவரும் அவரளவுக்குப் பூரண வெற்றி பெறமுடியாது.

பிரான் டெல்லோ (1867-1936) வின் ஆக்கங்களும் இத்துறையில் சிறப்புமிக்கவை. அவரது "நாலாம் ஹென்றி" நாடகம் இருபதாம் நூற்றாண்டின் மிகச் சிறந்த படைப்பு எனச் சில விமர்சகர் கருதுகின்றனர்.

அமெரிக்காவில் யூஜின் ஓ'நீல் (1888-1953) இவ்வகை நாடகங்களை எழுதினார். இயற்கை

வாதம், எக்ஸ் பிறெஷனிஸம், யதார்த்தம் அனைத்தும் அவர் பரிசோதனையில் இடம் பெற்றன. உளவியற் சிந்தனைகளால் பாதிக்கப்பட்டு அவர் தமது பாத்திரங்களின் அகவாழ்க்கையை நுணுகி ஆராய்ந்தார்.

1920லிருந்து அமெரிக்கா அரங்குக்கலை மேலாட்டு மரபின் முக்கிய பகுதியாயிற்று ஐரோப்பிய நாடுகளில் எழுந்த புதிய நாடக வகைகளின் பாதிப்பு உடனுக்குடன் அங்கு நிகழ்ந்தது. பல துறைகளில் கலையை முன் எடுத்துச் சென்றனர் அமெரிக்க படைப்பாளிகள். ஐரோப்பாவில் தோற்றிய உப நாடக இனங்களான பெட்ரோல்ட் பிறெஹ்ற்றின் "காப்பிய

அரங்கு" (எபிக்தியேட்டர்) 1930களில் பிரபலம் பெற்ற "சமூக அரங்கு" அறுபதுகளில் முன் வைக்கப்பட்ட அபத்த நாடகம் (அப்ஸென்டி யேட்டர்) ஆயிவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களாக இவற்றில் பாதிப்பை தமிழ் வாசகர்களும் நாடக ரசிகர்களும் உணர்ந்து வருகின்றனர். மொழி பெயர்ப்புகள், சொந்த முயற்சிகள் பல நம்நாட்டிலும் தமிழகத்திலும் இத்துறைகளை நம்ரசிகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்துள்ளன. எனவே இத்துறைகளில் மேலும் தீவிரவனம் செலுத்துவது இலக்கிய, அரங்குக்கலை ஆர்வலர்களுக்கு பெருவிருந்தாலும்.

ஓடாதீர்கள் ———கெஜ-தர்மா-

எங்கள் தாயகம்
என்றே ஒரு நாள்
மீளும்
அதன் பின்னர்
நாமும் இங்கு
ஓடி வந்து
நல்லதில் கலப்போம்
என
நாட்டை விட்டு
ஓடி விட்ட
வீட்டிற்கு மட்டும் உதவும்
கோழைகளே,

இங்கு உள்ள
எங்களிற் பலர்
களத்தின்
மெழுகுவர்த்திகட்கு
பக்க பலமாய் நின்று

பிரச்சனைகளை எதிர் நோக்கி
பலவாய் உதவிகள்
புரிந்தே நின்று
வாழ்கின்றோம்
மரணத்தோடே
வாழ்கின்றோம்

அங்கிருந்து
ஓடி வந்து
எங்கள் முகங்களில்
எப்படி விழிப்பீர்?

எங்களவர் புரிந்த
வீரச் செயல்களை.....
தியாகச் சம்பவத்தை.....
நாம் உரைக்கையில்
உங்களால் எப்படி
உவகை கொள்ள முடியும்?

உங்கள் மனச் சாட்சி
உங்களைக் கொல்லாதா?

இத்துடன் "ஓடாதீர்கள்" என்ற வசன கவிதையை அனுப்புகிறேன். தரமென தாங்கள் கருதினால் உங்கள் சஞ்சகையில் பிரசுரியுங்கள் கடந்த 29-05-1985ல் எனது சொந்தக் கிராமமான நிலா வெளியில் அரச கூலிப் படையினரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட தூய் பாக்கிப் பிரயோகத்தில் எனது வலது கை ஊனமாகி விட்டது. அந்தக் கையால் எழுத முடியாததனால் இடது கையாலேயே எழுதுகின்றேன். எழுத்துக்கள் தெளிவில்லாமலிருக்கலாம் சிரமத்திற்கு மன்னியுங்கள்
மேற்படி கடிதம் இதே கவிஞரால் எமக்கு எழுதப்பட்டது-ஆசிரியர்-

மாங்கனித் தீவின் மறுபாதி எங்கட்கு...

எஸ். அருளானந்தம்.

நிலவுக்கு ஒழித்துப்
பரதேசம் வந்து - ஒரு
கணவுக்குப் பயந்து
கவிதை பாட வந்தேன்.

தேரிழுக்கும் வேளையிலே
கை கொடுக்க மறந்து - என்னைத்
தேற்றிக் கொள்ள - ஒரு
கவிதை பாட வந்தேன்.

இரவின் துயர் அகற்ற
இளமைச் சிறகறுக்கும்-எம்மிளைஞரை
வாழ்த்தவா வந்தேன்
இல்லை - இல்லை

நெட்டை மரங்களென
நின்றழுது
பெட்டைப் புலம்பலென-ஒரு
கவிதை பாட வந்தேன்.

நிலவுக்கு ஒழித்துப்
பரதேசம் வந்து - ஒரு
கணவுக்கு அஞ்சிக்
கண் மூட மறுக்கும்-எத்தனை
இரவுகள் இப்படி நீளும்-
சொல்லுங்கள் - எத்தனை
இரவுகள் இப்படி நீளும்.

எம் மண்ணிலும்
எத்தனை இரவுகள்
இப்படிப் போகும் - அந்த
வேதனைப் பேய்களின்
வேட்டைகள் ஓயும்.

இந்த குளிர் தேசத்து இளங்காற்றே- நீ
ஆயிரம் மைல் தாண்டி

பிரான்ஸ் தேசத்தில் நடந்த தமிழ்க் கல்ய
ரங்கொன்றில் வாசிக்கப்பட்ட இக் கவிதை
அங்கிருந்து நேரடியாக எமக்குக் கிடைத்
தது. இதை பிரசுரிப்பதில் மகிழ்ச்சியடை
கின்றோம். -ஆசிரியர் குழு-

ஆறேழு கடல் தாண்டி
மாங்கனித் தீவின்
மறுபாதி மண்ணில் - வாடிடும்
எம் மக்களைத் தழுவு.

கந்தகப் புகை நடுவே
கண் விழித்துக் காத்திருக்கும்
எம்முயிர்க்
சாதலிகளைத் தழுவு.

இரவின் துயர் அகற்ற
இளமைச் சிறகறுக்கும் - எம்
இளைஞரை வாழ்த்து.
நெட்டை மரங்களென
நின்றழுது - பெட்டைப்
புலம்பல் புலம்பிழம் - எம்
கதை கூறு.

மலைகளின் மீது - தேயிலை
மலைகளின் மீது - மாணிடம்
இழந்து நிற்கும் - எம்
மக்களைத் தேற்று.

தமிழ் அறியாச் சீமையிலே - பொது
வழிதெறியாது வாழும் - எம்
அவலத்தை எடுத்துக் கூறு.

நிலவுக்கு ஒழித்துப்
பரதேசம் வந்து - இன்று ஒரு
கணவுக்குப் பயந்து
கண் மூட மறந்தவர்கள்
சொந்த முகம்
இழந்து போனவர்கள்

அன்று,
விதக்கு விதி
மேடைகள் போட்டு - வீணுக்கு

மாலைகள் இட்டோம் - வெறும் வீணருக்கு
மாலைகள் இட்டோம்.

இன்றைய இழிப்புக்கள்
இல்லாத
பொழுதுகள் தான் - ஆனாலும்
அன்றுதானே
தொடங்கின இத் துன்பங்கள்

வெள்ளம் வருமென்றறிந்தும்
அணைகட்ட மறந்தவர்க்கு
இரத்தத்தால்
திலகங்கள் நாம் இட்ட
அன்று தானே
தொடங்கின இத்துன்பங்கள்

ஆண்ட பரம்பரைக் கதைகளில் - நாம்
பசி - பட்டினி மறந்திருந்த
அன்று தானே
தொடங்கின இத்துன்பங்கள்

வடக்கிற்கும் தெற்கிற்கும்
எங்கள் மன்னவர்
வாய்ப்பந்தல் போட
மத்தியில் வாழும் மலையகத்தவளை
நாம் மறந்த
அன்று தானே
தொடங்கின இத் துன்பங்கள்.

வாய்ப்பந்தல் போட்ட
எங்கள் மன்னவரெல்லாம் - சொந்த
மண்ணினை மறக்க
நேற்றைய சின்னவன்
எழுந்து
காற்றையும் கடலையும்
பெருங் காட்டையும்
கையிலே கொண்டான்

தன்-
ஆலிக்குள் அனலாகி - அவன்
மானுட
அன்பையும் கொண்டான்,

அன்பையும் அறத்தையும் கொண்டவர்
உலகை

வென்றதை அறிந்தான்-
அவன் - அரும்
கண்களை வித்துக்
கைவளை கொள்ளும்
காரியம் செய்யான்-

இன்றைய துயருக்குள் துயராகி
அவன்
நடுமய விடிவிற்கு
நாயகன் ஆவான்.

இளமையை வெறுத்து
இரத்தங்கள் சிந்தி
கண்ணிகள் விதைத்து
கருவிகள் ஏந்தி
எதிரியை வீழ்த்தி
மண்ணினை மீட்க - விடி
வெள்ளிகள் தோன்றின -
தோன்றிய
வெள்ளிகள் ஏன்
பல கூறுகளாகி
விடியலைத் தள்ளின.

மண்ணினை மீட்டிடல்
நோக்க மெனில்
அவர் மனகக்குள் - ஏனித்தனை
தேக்கம்.

ஒன்று திரண்டால்
உண்டெமக் குடைமை - என்று
உணர்ந்திருந்தும் - ஏனித்தனை
பிரிவுகள்.

புறநானூற்றுத் தாய்மை
இன்மையும் உண்டு.
இன்றும்
இறந்த மகனைப் பார்க்கும்
இறந்த மகனைப் புரட்டிப் பார்க்கும்
சம்பவங்கள் உண்டு.

எதிரி இல்லாத போதில்
என் மகன்
எப்படிச் செத்தான்-
விம்பிடும் தாய்மை- தினம்
வீதிக்கு வருவதுண்டு.

நண்பனைத் தோழனைக்
கொன்றிடும் செயல்கள்
தொடருது இன்றும்.

இளமையை வெறுத்து
இரத்தங்கள் சிந்தி
கண்ணிகள் விதைத்து
எதிரியை
வெல்லுது ஒரு கூட்டம்.
இந்தக்
காரணம் பேசி- சில
காரியம் செய்து
காசுகள் பண்ணுது
இன்னொரு கூட்டம்.

ஆனால்,
நானே வரும் விடி பொழுதில்
மலைகளின் முகட்டில்
எழுந்திடும் சூரியன் - வடக்கின்
பனைகளைத் தழுவும்

பனைகளின் ஓலைகள்
எழுப்பிடும் ராகம் - நக்கிள்ஸ்
தொடர்களில் ஒலிக்கும்.

சில பூக்களை இழந்து
புலம்பிய மாந்தர்
வடுக்களை வருடி - புதிய
வாழ்க்கைக்குச் செல்வர்.

வண்ணச் சிறகுகள் இழந்து
வருந்திய பறவைகள்
ஜோடிகள் சேர்ந்து
சோகங்கள் மறக்கும்.

நானே விடி பொழுதில்,
மனிதர்கள் தோன்ற
மானுடம் வெல்லும்
மனிதர்கள் தோன்ற
மானுடம் வெல்லும்.

உதுமான் குளத்தில் உயிரோடு எரிந்தவர்கள் = 104

- நெல்லைமகேஸ்வரி
மட்டக்களப்பு வானியின்
பாடும் மீன்களும் வாயை மூடின
புயலடித்த இந்தப் பூமியின்
தொலை தூர வயல்களின் கதிர்களும்
கொலைகாரர்களின் சூடு மிதிப்பதனால்
அழுவதற்கு கண்களிலே
நீரேயில்லாமல்
வெட்கிக் குனிந்தனவே...
அன்று நீங்கள்
யாழ் நகரை எரித்து விட்டு
வயது சென்ற சன்சோனியை
வாகனமும் கொடுத்து
வெற்று ஒற்றைகளோடு
இங்கு அனுப்பி
என்ன கண்டோம் நாம்
இப்போ...
உதுமான் குளத்து
உயரிழப்பை விசாரிக்க

எது தான் செய்தாலும்
எமக்கு தணியாது
என்றும் வேகும் எம்மனது
கிழக்கின் திசையில் கதிரைத் தூவி
சிவக்கும் உதயனின் கேள்விகளுக்கு
என்ன தான் சொல்வீரோ?
இருந்தே தான் பார்ப்போமே.

நினைவிற் கொள்வோம்

அண்மையில் காலமான ஈழத்து மூத்த எழுத்தாளர் கே. டானியல் அவர்களின் இழப்பு ஈடு செய்ய முடியாதது. அவரின் சாதனைகளை என்றும் நாம் நினைவிற் கொள்வோம்.

With the best Compliments

from

V. M. SHANMUGAM & BRO.,

General Merchants Commission Agents & Transport Agents

85, Hospital Road, Jaffna. T'phone: 22657

Proprietor: **V. M. SHANMUGAM**

Colombo Office:

V. M. SHANMUGAM & BRO..

74, Old Moor Street,

Colombo-12, T'phone: 31160

காரைநகரில்

நாணயபான

பலசரக்கு

வியாபாரிகள்

அரவிந்தன் ஸ்ரோர்ஸ்

தங்கோடை

காரைநகர்

உரிமையாளர்:- து. கனகரத்தினம்

யாழ்ப்பாணத்தில்

குளிர்சாதனப் பெட்டி

உப பிரிஷர்கள்

ஏயார்-கொண்டிஷனர்கள்

ஆகியவற்றை

பொருத்துவதிலும்

சீர்திருத்துவதிலும்

பிரசித்தி பெற்றவர்கள்

REFRIGERATION

ENGINEERING SERVICES

159, Kannathiddy Road,

(Near Perumal Kovil)

JAFFNA.

உயர்தர வகுப்பு மாணவ மாணவிகளே!

உங்கள் கல்வியை, பாதுகாப்பான

ஓரிடத்தில் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்

எங்கள் ஆசிரியர்கள்

1. திரு N.பத்மநாதன், B.Sc	—	பௌதீகவியல்
2. திரு.மகாதேவா B.Sc	—	இரசாயனவியல்
3. திரு.சிவவீரசங்கம் B.Sc	—	தாவரவியல்
4. திரு.சீற்கரன் B.Sc	—	விலங்கியல்
5. திரு.குணசிங்கம் B.Sc	—	தூய/பிரயோக கணிதம்
6. திரு.மரியதாஸ் B Com	—	கணக்கியல்
7. திருமதி.சந்திராபத்மநாதன் B.Com	—	வணிகமும் நிதியும்
8. திரு.கேசவன் B.A	—	அளவையியல்
9. திரு.சிவமகாலிங்கம் B.A	—	இந்துநாகரீகம்

நாகலிங்கம் இன்ஸ்ரிடியூட்

நாவலடி ஒழுங்கை, திருநெல்வேலி - மேற்கு

திருநெல்வேலியில்

- ★ சிறந்த சிற்றூண்டி வகைகள்
- ★ மதிய போசனம்
- ஆசியவற்றிக்கு

ஆறுமுக விலாஸ்

ஆடியபாத வீதி
திருநெல்வேலி வடக்கு (M. P. C. S. அருகாமை)
திருநெல்வேலி.

- ★ இங்கு எரிபொருள் வகைகளும் விற்பனைக்குண்டு.
- ★ யாழ்ப்பாண கல்வித்திணைக்களத்தின் சிற்றூண்டிச்சாலையும் எம்மாலேயே நடாத்தப்படுகின்றது.

யாழ் நகரில்

- ★ சிந்தெட்டிக் பிடவைகள்
- ★ நெடிமேட் உடுப்புகள்
- ★ வர்ணக் குடைகள்
- அனைத்திற்கும்

றஞ்சுவஸ்

17, 18, 18A, நவீன சத்தை

யாழ்ப்பாணம்

தொலைபேசி:- 24015

மில்க்வைற் தயாரிப்புகளுக்கு
கொடுக்கும் ஆதரவு நாட்டின்
நற்பணிக்கே. மில்க்வைற் தயா
ரிப்புகளின் மேலுறைகளுக்கு
சிறந்த பரிசுகள் உண்டு. சேக
ரித்துக்கொடுத்து பரிசுகளை
வெல்லுங்கள்.

மில்க்வைற் தொழிலகம்

தபால் பெட்டி இல. 77

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி:- 23233